

ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΩΝ ΔΙΚΗΓΟΡΩΝ

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΕΤΗΣΙΑ

ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΥ..... Δραχμῶν 7.50
ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΥ..... Φρ. Χρ. 8

Διαχειριστής: Σ. ΒΕΛΛΗΣ

ΕΤΟΣ Ε' — ΑΡΙΘΜΟΣ 150

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΚΑΤΑ ΣΑΒΒΑΤΟΝ

ΕΚΑΣΤΟΝ ΦΥΛΛΟΝ Λ. 10

Διὰ πᾶσαν αἰσίνην:

«ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΝ»

ΑΘΗΝΑΣ

Ἐν Ἀθήναις τῇ 21 Νοεμβρίου 1909

Ἡ «ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗ» διατελεῖ ὑπὸ τὴν ἐπιβλεψιν καὶ τὸν ἔλεγχον δωδεκαμελοῦς συμβουλίου ἐκ δικηγόρων ἐν Ἀθήναις.

Ἐπόπται τῆς ἔλης καὶ ὑπεύθυνος

ΠΕΤΡΟΣ ΘΗΒΑΙΟΣ
Π. ΛΑΓΟΠΑΤΗΣ—Ε. ΚΟΥΛΟΥΜΒΑΚΗΣ—Α. ΜΠΟΥΚΡΑΣ

Δικηγόροι ἐν Ἀθήναις

Ο ΝΟΜΟΣ

ΠΕΡΙ ΜΕΤΑΡΡΥΘΜΙΣΕΩΣ ΤΩΝ ΝΟΜΩΝ ΠΕΡΙ ΠΡΟΣΩΠΩΝ ΤΩΝ ΔΙΚΑΣΤΙΚΩΝ ΥΠΑΛΛΗΛΩΝ

(Ὡς ἐξηγήθη ὑπὸ τῆς Βουλῆς κατὰ τὴν συνεδρίασιν τῆς 27^{ης} Νοεμβρίου)

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΠΡΩΤΟΝ

Περὶ διορισμοῦ ἐπιπέδων παρόδρων.

Ἄρθρον 1.—Πρὸς τοὺς κατὰ τὸ ἄρθρον 6 τοῦ ὁργανισμοῦ τῶν Δικαστηρίων ἡμισίοις διορίζονται διὰ Β. Διατάγματος καὶ ἡμισιοὶ Πάροδοι, ὧν ὁ ἀριθμὸς ὀρίζεται ἴσος πρὸς τὰ Πρωτοδικεῖα τοῦ Κράτους. Τοποθετοῦνται δὲ παρὰ τοὺς Πρωτοδίκους ἐν ἀναλόγῳ ἔτος ἢ ἐπιπέδου ἢ τοῖς ἀποτελουμένοις ἐξ ἑπτά τοῦλάχιστον δικαστῶν.

Ἄρθρον 2.—Εἰς θέσιν ἡμισίου Πάροδρου διορίζεται ὁ εὐδοκίμησας ἐν διαγωνισμῷ, διεξαγομένῳ ἐνώπιον Ἐπιτροπῆς, προεδρευομένης ὑπὸ τοῦ Προέδρου τοῦ Ἀρείου Πάγου καὶ ἀποτελουμένης ἐκ τοῦ Προέδρου, Εἰσαγγελέως καὶ Ἀντιπροέδρου αὐτοῦ, τοῦ Προέδρου καὶ Εἰσαγγελέως τῶν ἐν Ἀθήναις Ἐφετών, καὶ δύο καθηγητῶν τῆς νομικῆς τοῦ Ἐθνικοῦ Πανεπιστημίου Σχολῆς, ὑπὸ ταύτης ὀριζομένων, κατ' ἰκανοῦριον ἐκάστου ἔτους, ἐπὶ ἑν ἔτος.

Ὡς εὐδοκίμησας ἐν διαγωνισμῷ θεωρεῖται ὁ λαβὼν τὸν βαθμὸν τοῦλάχιστον ἀκαλῶς, μεταξύ δὲ πλείονων εὐδοκίμησάντων προτιμᾶται ὁ λαβὼν ἀνώτερον βαθμὸν, ὅστις πάντοτε προηγείται κατὰ τὸν διορισμὸν. Μεταξὺ δὲ τῶν λαβόντων τὸν αὐτὸν βαθμὸν, ἀποφασίζετο ὁ κλῆρος.

Δεκτὸς εἰς διαγωνισμὸν εἶνε ὁ ἀκήσας ἐπὶ τριετίαν τὸ δικηγορικὸν ἐπάγγελμα ἐνώπιον πολυμελοῦς δικαστηρίου, πιστοποιουμένης τῆς συνεχοῦς τριετίας ἐνασχέσεως ὑπὸ τοῦ Προέδρου καὶ Εἰσαγγελέως τοῦ παρ' ᾧ ὑπηρετῆσε δικαστηρίου, ἢ ὁ λαβὼν τὴν ἄδειαν τοῦ δικηγορεῖν καὶ ὑπηρετῆσε ἐπὶ τριετίαν ὡς γραμματεὺς πολυμελοῦς δικαστηρίου, ἢ ὡς εἰρηνοδίκης.

Δὲν εἶνε δεκτοὶ εἰς διαγωνισμὸν ὁ μὴ συμπληρώσας τὸ εἰκοστὸν πέμπτον ὄδ' ἢ ὑπερβάς τὸ τριακοστὸν πέμπτον ἔτος τῆς ἡλικίας του, ὁ κωλύομενος κατὰ τὸ ἄρθρον 16 τοῦ παρόντος νόμου νὰ διορισθῇ καὶ ὁ τιμωρηθεὶς πειθαρχικῶς.

Οἱ διαγωνιζόμενοι ὀφείλουσι πρὶν ἢ ὑποβληθῶσιν εἰς ἐξετάσεις, νὰ καταθέσωσι παρὰ τῷ γραμματεῖ τοῦ Ἀρείου Πάγου δραχμὰς ἑκατὸν, αἵτινες διανέμονται μεταξύ τῶν μελῶν τῆς Ἐπιτροπῆς διὰ τὴν ἔκτακτον αὐτῶν ἐργασίαν.

Ἄρθρον 3.—Ὁ διαγωνισμὸς πρὸς πλήρωσιν κενῶν θέσεων ἡμισίων παρόδρων προκηρύσσεται ὑπὸ τοῦ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Ὑπουργοῦ, ἰσχύει δὲ μόνον δι' ἕξ προκηρύχθη θέσεις.

Αἱ λεπτομέρειαι τοῦ διαγωνισμοῦ καὶ ὁ τρόπος τῆς βαθμολογίας τῶν διαγωνιζομένων κανονίζονται κατὰ τὰ ἀπὸ 14 Ὀκτωβρίου 1892, 24 Ἀπριλίου καὶ 10 Μαΐου 1893 Β. Διατάγματα, ἅτινα ὅμως δύναται νὰ τροποποιηθῶσι δι' ἐτέροῦ Β. Διατάγματος ἐφ' ἅπαξ ἐκδιδομένου, καθιερουμένης πάντως τῆς φανερῆς ψηφοφορίας, τῆς καταχωρίσεως ἐν τοῖς πρακτικαῖς τῆς ψήφου ἐνὸς ἐκάστου τῶν μελῶν τῆς Ἐπιτροπῆς, τῆς κληρώσεως τῶν θεμάτων καὶ τῆς ἐξαγωγῆς τῶν κλήρων, κατὰ τὴν ἐξέτασιν, ὑπὸ τοῦ διαγωνιζομένου.

Ἄρθρον 4.—Οἱ ἡμισιοὶ Πάροδοι προηγούνται τῶν ἡμισίων κατὰ τὴν συγκρότησιν τοῦ Δικαστηρίου, ἔχουσι βαθμὸν καὶ μισθὸν ἀντεισαγγελέως παρὰ Πρωτοδικαίης, ὑπόκεινται εἰς τὰς περὶ ἰδιοχρησίας δικαιοδοσίας καὶ πειθαρχικῆς ἐξουσίας διατάξεις τοῦ ὁργανισμοῦ τῶν Δικαστηρίων καὶ τῆς πολιτικῆς δικαιονομίας, καὶ εἰς τὰς διατάξεις τοῦ ἀπὸ 11 Νοεμβρίου 1875 ὑπὸ στοιχ. ΦΜ νόμου, διδούσης δὲ οὗτοι, ὡς καὶ οἱ ἡμισιοὶ Πάροδοι παντὸς Δικαστηρίου, τὸν νενομισμένον τῆς ὑπηρεσίας ὄρον ἐνώπιον τοῦ παρ' ᾧ τοποθετοῦνται Δικαστηρίου.

Οἱ ἡμισιοὶ Πάροδοι δὲν μετατίθενται.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΔΕΥΤΕΡΟΝ

Περὶ διορισμοῦ Πρωτοδικῶν καὶ Ἀντεισαγγελέων παρὰ Πρωτοδικαίης

Ἄρθρον 5.—Πρωτοδικῆς διορίζεται ὁ διατελέσας ἐπὶ τριετίαν τοῦλάχιστον ὡς ἡμισιοὺς Πάροδους καὶ μετὰ προηγούμενην ὑπὲρ τοῦ

διορισμοῦ τοῦ ἀπόφασιν τοῦ διὰ τοῦ παρόντος νόμου συνιστάμενου Ἀνωτάτου Δικαστικοῦ Συμβουλίου, στηριζομένην εἰς γνωμοδότησιν τοῦ ἀρμοδίου Ἐφετείου. Διορισμὸς ἡμισίου παρόδρου ὡς πρωτοδίκου δὲν δύναται νὰ γίνῃ πρὶν ἢ παρέλθῃ ἔτος ἀπὸ πειθαρχικῆς τιμωρίας αὐτοῦ.

Οἱ πρὸ τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος νόμου διωρισμένοι ἡμισιοὶ Πάροδοι δύναται νὰ διορισθῶσι πρωτοδίκαι ἂν συνεπλήρωσαν ἔτος ὑπηρεσίας, ἐφαρμοζομένων κατὰ λοιπὰ τῶν ὅρων τοῦ παρόντος ἄρθρου.

Ἡ γνωμοδότησις αὕτη, ἐπιστάσης περιπτώσεως διορισμοῦ, προσκαλεῖται ὑπὸ τοῦ παρὰ Πρωτοδικαίης Εἰσαγγελέως, διὰ τοῦ παρ' Ἐφέταις τοιοῦτου, τὸ δὲ Ἐφετεῖον ἐντὸς δεκαπέντε ἡμερῶν ἀποφασίζει ἐν ὁλομείλει, διὰ ψηφοφορίας κατὰ πλειοψηφίαν, περυσισκομένου καὶ ἔροντος ψήφου καὶ τοῦ Εἰσαγγελέως. Ἡ διορία τῶν δεκαπέντε ἡμερῶν παρατείνεται ἐν περιπτώσει καθ' ἣν κωλύονται νὰ μεταβῶσιν ἅπαντες οἱ Ἐφῆται.

Ἐν τῷ Ἐφετεῖῳ Ἀθηνῶν ἡ ὁλομέλεια ἀποτελεῖται ἐκ ὄψεως τοῦλάχιστον δικαστῶν συμπεριλαμβανομένου καὶ τοῦ Προέδρου.

Ἀντίγραφον τοῦ πρακτικοῦ τοῦ Συμβουλίου τῶν Ἐφετῶν ὑποβάλλεται, διὰ τοῦ Εἰσαγγελέως, πρὸς τὸ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Ὑπουργεῖον, ὅπου προκαλεῖ τὴν περὶ τοῦ διορισμοῦ τοῦ ἡμισίου παρόδρου ἀπόφασιν τοῦ ἀνωτάτου Δικαστικοῦ Συμβουλίου, ὀφείλοντος νὰ ἐκδώσῃ αὐτὴν ἐντὸς μηνός.

Ἐμμισθὸς Πάροδος, κατὰ τοῦ διορισμοῦ τοῦ ὁποίου ἀπερῶνθη τὸ Ἀνώτατον Συμβούλιον, ἀπολύεται ἐντὸς μηνὸς τὸ βραδύτερον.

Ἄρθρον 6.—Αἱ κεναὶ θέσεις τῶν Πρωτοδικῶν πληροῦνται ἐξ τῶν κατὰ τὸ προηγούμενον ἄρθρον, εἰς πρωτοδικαίης προσηγομένων ἡμισίων παρόδρων, κατὰ τὴν σειράν τοῦ διορισμοῦ αὐτῶν. Ἐν περιπτώσει συγχρόνου διορισμοῦ, ἀρχαιότερος λογίζεται ὁ τυχὼν ἀνωτέρου βαθμοῦ κατὰ τὸν διαγωνισμὸν, μεταξύ δὲ ἰσοβαθμίων ἀρχαιότερος λογίζεται ὁ προηγούμενος ἐν τῷ Διατάγματι.

Ἄρθρον 7.—Ἀντεισαγγελεὺς παρὰ Πρωτοδικαίης διορίζεται ὁ εὐδοκίμησας ἐν διαγωνισμῷ, προκηρυσσόμενῳ ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Δικαιοσύνης εἰδικῶς πρὸς πλήρωσιν κενῶν θέσεων ἀντεισαγγελέων, διεξαγομένου δὲ κατὰ τὰ ἄρθρα 2 καὶ 3 τοῦ παρόντος νόμου. Ἀντεισαγγελεῖς Πρωτοδικῶν διορίζονται κατὰ τὰς ἀνάγκας τῆς ὑπηρεσίας, μὴ δύναμένου τοῦ ὅλου αὐτῶν ἀριθμοῦ νὰ ὑπερβῇ τοὺς δεκαοκτὸν, τοποθετοῦνται δὲ ἀναλόγως τῶν ἀναγκῶν τῆς ὑπηρεσίας.

Οἱ κατὰ τὴν ἰσχύον τοῦ παρόντος νόμου ἐκτελούντες καθήκοντα ἀντεισαγγελέως ἡμισιοὶ Πάροδοι, ἀπαλλάσσονται τῶν καθηκόντων τούτων. Οἱ δὲ διορισμένοι παρὰ Πρωτοδικαίης ἀντεισαγγελεῖς διατηροῦνται ἐν τῇ ὑπηρεσίᾳ, ἐντὸς ὅμως τριῶν μηνῶν ἀπὸ τῆς ἰσχύος τοῦ νόμου τούτου, ὁ Ὑπουργὸς τῆς Δικαιοσύνης ὀφείλει νὰ προκαλέσῃ ἀπόφασιν τοῦ ἀνωτάτου Δικαστικοῦ Συμβουλίου, ἂν ὑπάρχῃ περὶ ἐνὸς ἐκάστου αὐτῶν περίπτωσης ἐφαρμογῆς τοῦ ἄρθρου 15, ἐδ. ε', τοῦ παρόντος νόμου. Τὸ Ἀνώτατον Συμβούλιον ἀποφασίζει περὶ ἐνὸς ἐκάστου, μετὰ γνωμοδότησιν ἀπάντων τῶν παρ' Ἐφέταις Εἰσαγγελέων, συνεργουμένων ἐν Ἀθήναις, ὑπὸ τὴν προεδρίαν τοῦ ἀρχαιότερου ἐξ αὐτῶν, κατὰ πρόκλησιν τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Δικαιοσύνης. Οἱ τυχόντες τοιαύτης ἀποφάσεως ἀντεισαγγελεῖς ἀπολύονται.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΤΡΙΤΟΝ

Περὶ προαγωγῆς τῶν δικαστικῶν λειτουργῶν

Α'.

Ἄρθρον 8.—Πρόεδρος Πρωτοδικῶν διορίζεται ὁ ὑπηρετῆσας τοῦλάχιστον ἐπὶ ὀκταετίαν ὡς Πρωτοδικῆς. Ἐφέτης διορίζεται ὁ ὡς Πρόεδρος Πρωτοδικῶν ἐπὶ ἑν τοῦλάχιστον ἔτος ὑπηρετῆσας. Ἀρεοπαγίτης διορίζεται ὁ ἐπὶ πενταετίαν ὡς Ἐφέτης ὑπηρετῆσας. Ἀντιπρόεδρος τοῦ Ἀρείου Πάγου ἢ Πρόεδρος Ἐφετῶν διορίζεται ὁ ἐπὶ ἐξαετίαν ὡς Ἀρεοπαγίτης ἢ ἐπὶ διετίαν ὡς Ἐφέτης ὑπηρετῆ-

σας. Πρόεδρος Ἀρείου Πάγου διορίζεται ὁ ἐπὶ τριετίαν ὡς ἀντιπρόεδρος αὐτοῦ. ἢ ἐπὶ δεκαετίαν ὡς Ἀρεοπαγίτης, ἢ ὡς Πρόεδρος Ἐφετῶν ἐπὶ ἐξαετίαν, ἢ ἐπὶ ὀκταετίαν, ἐν συνόλω, εἰς ἀμοτέρας τὰς θέσεις Προέδρου Ἐφετῶν καὶ Ἀρεοπαγίτου ὑπηρετῆσας.

Ὁ Εἰσαγγελεὺς τοῦ Ἀρείου Πάγου δύναται νὰ γίνῃ καὶ Πρόεδρος αὐτοῦ, ἂν συνεπλήρωσε τριετίαν ὡς Ἀρεοπαγίτης.

Ἡ δικαστικὴ ὑπηρεσία τῶν ἐκτὸς τοῦ Κράτους ὑπηρετουμένων δικαστικῶν λειτουργῶν προσμετρεῖται καὶ διὰ τὴν ἐφαρμογὴν τοῦ ἄρθρου τούτου, ὑπολογιζομένη ἐπὶ τῷ τελευταίῳ βαθμῷ ὃν ἐκείνητο πρὸ τῆς ἀναλήψεως τῆς ἐκτὸς τοῦ Κράτους ὑπηρεσίας.

Β'.

Ἄρθρον 9.—Εἰσαγγελεὺς Πρωτοδικῶν διορίζεται ὁ ὑπηρετῆσας ἐπὶ πενταετίαν ὡς ἀντεισαγγελεὺς Πρωτοδικῶν, ἢ ἐπὶ δεκαετίαν ὡς δικηγόρος παρὰ πολυμελοῦς δικαστηρίου, ἐγκραθεὶς διὰ γνωμοδοτήσεως τοῦ Ἀνωτάτου Δικαστικοῦ Συμβουλίου.

Οἱ κατὰ τὴν ἰσχύον τοῦ παρόντος νόμου διορισμένοι Εἰσαγγελεῖς Πρωτοδικῶν διατηροῦνται, ἐφαρμοζομένης τῆς διατάξεως τοῦ ἄρθρου 7 § 3 τοῦ παρόντος νόμου.

Ἄρθρον 10.—Αἱ κενούμεναι θέσεις Εἰσαγγελέως Πρωτοδικῶν δύναται ἐξαίρετικῶς κατὰ τὴν πρώτην πενταετίαν ἀπὸ τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος νόμου, νὰ πληρωθῶσι, διοριζομένων τοιοῦτων καὶ πρωτοδικῶν, τῇ αἰτήσῃ αὐτῶν, προηγούμενης ὑπὲρ τοῦ διορισμοῦ ἀποφάσεως τοῦ Ἀνωτάτου Δικαστικοῦ Συμβουλίου, ἀπορριπτομένου μετὰ γνωμοδότησιν τῆς ὁλομελείας τοῦ Ἐφετείου εἰς ὃ ὑπάγεται τῷ παρ' ᾧ ὑπηρετοῦσι Πρωτοδικεῖον. Ἐφ' ἑσὸν δὲν διορίζονται Εἰσαγγελεῖς ἐκ τῶν Πρωτοδικῶν, ἀνατίθενται προσωρινῶς διὰ Β. Διατάγματος τὰ καθήκοντα τοῦ παρὰ Πρωτοδικαίης Εἰσαγγελέως εἰς Πρωτοδικαίης.

Μετὰ τὴν λήξιν τῆς πενταετίας, εἰς τὰς κενὰς καὶ τὰς ἐφεξῆς κενούμενας θέσεις Εἰσαγγελέων, διορίζονται οἱ κατὰ τὸ ἄρθρον 9ον τοῦ παρόντος νόμου ἔχοντες τὰ διὰ τὴν θέσιν ταύτην ἀπαιτούμενα προσόντα. Κατὰ τὸ α' ἔτος τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος νόμου αἱ γνωμοδοτήσεις πρὸς πληρωσιν κενῶν θέσεων εἰσαγγελέων ἄρχονται ἀπὸ τοῦ μηνὸς Αὐγούστου.

Ἄρθρον 11.—Ἀντεισαγγελεὺς Ἐφετῶν διορίζεται ὁ ὑπηρετῆσας ἐπὶ τριετίαν ὡς Εἰσαγγελεὺς Πρωτοδικῶν. Εἰσαγγελεὺς Ἐφετῶν ἢ ἀντεισαγγελεὺς τοῦ Ἀρείου Πάγου διορίζεται ὁ ὑπηρετῆσας ἐπὶ ἐξαετίαν ὡς ἀντεισαγγελεὺς Ἐφετῶν ἢ ἐπὶ ὀκταετίαν ὡς Εἰσαγγελεὺς Πρωτοδικῶν ἢ ἐπὶ ὀκταετίαν ἐν συνόλω εἰς ἀμοτέρας τὰς θέσεις ταύτας. Εἰσαγγελεὺς τοῦ Ἀρείου Πάγου διορίζεται ὁ ὑπηρετῆσας ἐπὶ τριετίαν ὡς ἀντιπρόεδρος αὐτοῦ, ἢ ἐπὶ δεκαετίαν ὡς Ἀρεοπαγίτης, ἢ ἐπὶ ἐξαετίαν ὡς ἀντεισαγγελεὺς τοῦ Ἀρείου Πάγου, ἢ Πρόεδρος Ἐφετῶν, ἢ Εἰσαγγελεὺς Ἐφετῶν, ἂν πρὸς τοῦτο διατελέσῃ καὶ ὡς Ἀρεοπαγίτης ἐπὶ τριετίαν. Κατὰ τὴν πρώτην πενταετίαν ἀπὸ τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος νόμου δύναται νὰ διορισθῇ Εἰσαγγελεὺς Ἐφετῶν ἢ Ἀντεισαγγελεὺς τοῦ Ἀρείου Πάγου καὶ Ἐφέτης ἐπὶ ὀκταετίαν ὑπηρετῆσας ὡς τοιοῦτος.

Περὶ τῶν κατὰ τὴν ἰσχύον τοῦ παρόντος νόμου διτελουμένων εἰς τὴν εἰσαγγελικὴν ὑπηρεσίαν, ἀπὸ τῆς θέσεως τοῦ παρ' Ἐφέταις ἀντεισαγγελέως καὶ ἄνω, πλην τοῦ παρὰ τῷ Ἀρείῳ Πάγῳ Εἰσαγγελέως, ἐφαρμόζεται ἡ διάταξις περὶ διατηρήσεως ἢ μὴ τοῦ ἄρθρου 7 § 3 τοῦ παρόντος νόμου, πλην τῆς γνωμοδοτήσεως τῶν παρ' Ἐφέταις Εἰσαγγελέων.

Εἰσαγγελεῖς καὶ ἀντεισαγγελεῖς Ἐφετῶν ἢ ἀντεισαγγελεῖς Ἀρείου Πάγου εἰσι δεκτικοὶ προαγωγῆς κατὰ τοὺς ὄρους τοῦ παρόντος ἄρθρου, μόνον ἂν διετηρήσαν ἐν τῇ εἰσαγγελικῇ ὑπηρεσίᾳ δυνάμει τοῦ προηγούμενου ἔδαφου ἢ δυνάμει τοῦ ἄρθρου 9 § 2 τοῦ παρόντος νόμου, ἢ ἂν εἰσῆλθον εἰς τὴν εἰσαγγελικὴν ὑπηρεσίαν κατὰ τοὺς ὄρους τοῦ ἄρθρου 7 § 1.

Ἄρθρον 12.—Αἱ κενούμεναι θέσεις ἀντεισαγγελέων καὶ εἰσαγγελέων Ἐφετῶν, ἢ ἀντεισαγγελέων τοῦ Ἀρείου Πάγου δὲν πληροῦνται, ἐφ' ὅσον ἐλλείπουσιν οἱ ἔχοντες τὰ κατὰ τὸ προηγούμενον ἄρθρον πρὸς προαγωγὴν εἰς τὰς θέσεις ταύτας ἀπαιτούμενα προσόντα. Ἀνατίθενται δὲ τὰ Εἰσαγγελικὰ καθήκοντα διὰ Β. Διατάγματος προσωρινῶς, τὰ μὲν τοῦ Ἀντεισαγγελέως τοῦ Ἀρείου Πάγου εἰς τινὰ τῶν Ἀρεοπαγίτων, τὰ δὲ τοῦ Εἰσαγγελέως Ἐφετῶν, ὡς καὶ τὰ τοῦ παρ' Ἐφέταις ἀντεισαγγελέως εἰς τινὰ τῶν Ἐφετῶν.

Γ'.

Ἄρθρον 13.—Διὰ τὴν κατὰ τὰ ἄρθρα 8 καὶ ἐπόμενα προαγωγὴν τῶν Πρωτοδικῶν, Προέδρων Πρωτοδικῶν, Ἐφετῶν, Εἰσαγγελέων καὶ Ἀντεισαγγελέων Ἐφετῶν, εἰς θέσιν ἀνωτέρων, ἀπαιτεῖται προσέτι νὰ προηγηθῇ ἀπόφασιν τοῦ Ἀνωτάτου Δικαστικοῦ Συμβουλίου. Διὰ δὲ τὴν προαγωγὴν τῶν Προέδρων καὶ Εἰσαγγελέων Ἐφετῶν, Ἀρεοπαγίτων, Ἀντεισαγγελέως καὶ Ἀντιπροέδρου τοῦ Ἀρείου Πάγου, εἰς θέσιν ἀνωτέρων, ἀπαιτεῖται προηγούμενη γνωμοδότησις τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου.

Ἄρθρον 14.—Οἱ καθηγηταὶ τῆς Νομικῆς Σχολῆς τοῦ Πανεπιστημίου δύναται νὰ διορισθῶσιν εἰς θέσιν Ἀρεοπαγίτου μετὰ πενταετίαν ἐν τῷ Πανεπιστημίῳ διδασκαλίαν, ἂν συνάμα διετέλεσαν εἰς δικαστικὴν ὑπηρεσίαν ἀπὸ τοῦ βαθμοῦ τοῦ Πρωτοδίκου καὶ ἀνωτέρω ἐπὶ πενταετίαν ἢ δικηγορίας παρὰ τῷ Ἀρείῳ Πάγῳ ἐπὶ δεκαετίαν.

Οἱ συμπληρώσαντες εἰκοσιπενταετὴ ὑπηρεσίαν ὡς Πρωτοδίκαι, ἔχοντες δ' ἐν συνόλω συνεχῆ τριακοσάπενταετὴ δικαστικὴν ὑπηρεσίαν καὶ ὑπερβάσαν τὸ ἐξηκοστὸν ἔτος τῆς ἡλικίας των κατὰ τὴν ἐπιψήφισιν τοῦ παρόντος νόμου, ἀποχωροῦντες τῆς ὑπηρεσίας ἐντὸς τριῶν μηνῶν ἀπὸ τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος νόμου, λαμβάνουσι σύνταξιν κανονισμένην ἐπὶ τῇ βῆσει τοῦ μισθοῦ τοῦ Προέδρου Πρωτοδικῶν.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΤΕΤΑΡΤΟΝ

Περὶ ὀψείων παύσεως καὶ κωλύματα διορισμοῦ

Ὁ παρὰ τῷ Ἀρείῳ Πάγῳ Ἀντεισαγγελεὺς, οἱ παρὰ Πρωτοδικαίης καὶ παρ' Ἐφέταις Εἰσαγγελεῖς καὶ Ἀντεισαγγελεῖς, οἱ εἰδικοί ὑποθηκοφύλακες καὶ οἱ δικαστικοὶ ἐν γένει γραμματεῖς, παύονται ὀριστικῶς τῆς ὑπηρεσίας, α) εἰς τὰς περιπτώσεις τῶν ἄρθρων 21, 22 καὶ 24 τοῦ ποινικοῦ νόμου, ἢ ἐὰν κατεδικασθῶσιν ἐπὶ τινὶ τῶν ἐν τοῖς ἄρθροις 456, 457, 461, 462 καὶ 482 § 1 τοῦ ποινικοῦ νόμου πλημμελημάτων, β) ἂν ἀπόσχωσιν τῆς ἐκπληρώσεως τῶν καθηκόντων αὐτῶν ἐπὶ μῆνα ἄνευ ἀδείας, γ) ἂν ἐνεκα νόσου καταστῶσιν ἀνίκανοι πρὸς ἐκπλήρωσιν τῶν καθηκόντων αὐτῶν κατὰ τὴν ἐνορκον ἐνώπιον τοῦ Πρωτοδικαίου πιστοποιήσιν δύο ἰατρῶν, καὶ ἐπὶ πλέον τῶν ἐξ μηνῶν δὲν ἐξεπλήρωσαν ἐνεκα ταύτης τὰ καθήκοντά των, δ) ἂν τιμωρηθῶσι πειθαρχικῶς κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ δικαστικοῦ ὁργανισμοῦ δις ἐντὸς τοῦ ἔτους, διὰ παραβάσεως ἐντὸς αὐτοῦ τελεσθείσας, ἀποφανθῇ δὲ ὑπὲρ τῆς πάσεως αὐτῶν τὸ Ἀνώτατον Δικαστικὸν Συμβούλιον, ε) ἂν καταδειχθῶσιν ἀνίκανοι τῇ ἀμελείᾳ περὶ τὴν ἐκπλήρωσιν τῶν καθηκόντων των ἢ ἀποδείξωσιν ἀναξιοπρεπῆ ἢ ἀσυμβίβαστον πρὸς τὴν θέσιν των διαγωγῆν, ἀποφανθῇ δὲ ὑπὲρ τῆς πάσεως αὐτῶν τὸ ἀνώτατον Δικαστικὸν Συμβούλιον, σ) ἂν καταργηθῇ, ἢ θέσις εἰς τὴν διατελοῦσιν, ζ) ἂν στερηθῶσι τῶν πολιτικῶν αὐτῶν δικαιωμάτων.

Ὁ παρὰ τῷ Ἀρείῳ Πάγῳ Εἰσαγγελεὺς παύεται μόνον εἰς τὰς περιπτώσεις τῶν στοιχείων α', β', γ' καὶ ζ' τοῦ παρόντος ἄρθρου ἐν τῇ περιπτώσει πειθαρχικῆς τιμωρίας, ἐφαρμόζονται ὡς πρὸς τὴν παύσιν αὐτοῦ αἱ διατάξεις τοῦ νόμου περὶ ἀποχωρήσεως τῶν ἰσοβίων δικαστῶν.

Οἱ ἡμισιοὶ Πάροδοι, πλην τῆς περιπτώσεως τοῦ ἄρθρου 5 ἔδαφ. τελευταίου, παύονται ὀριστικῶς τῆς ὑπηρεσίας εἰς τὰς περιπτώσεις καὶ ὑπὸ τὰς ἐγγυήσεις τοῦ παρόντος ἄρθρου.

Ἄρθρον 16.—Εἰς τὰς ἐν τῷ προηγούμενῳ ἄρθρῳ 15 ἀναφερομένας θέσεις, ὡς καὶ εἰς θέσιν ἡμισίου παρόδρου, Πρωτοδίκου ἢ ἀνωτέρων τούτων, δὲν δύναται νὰ διορισθῇ α) ὁ καταδικασθεὶς ἐπὶ κακούργηματι, καίτοι ἀποκατασταθείς, ἢ ἐπὶ πλημμελήματι ἐκ τῶν τοῦ ἄρθρου 22 τοῦ ποινικοῦ νόμου, οἰαδήποτε καὶ ἂν εἶνε ἢ ἐπιβληθεῖσα ποινή, ἢ ἐπὶ τινὶ τῶν ἐν τοῖς ἄρθροις 456, 457, 461, 462 καὶ 482 παράγραφος 1 τοῦ ποινικοῦ νόμου ἀναφερομένων πλημμελημάτων, β) ὁ παύθει δυνάμει τοῦ ἄρθρου 24 τοῦ ποινικοῦ νόμου, ἐφ' ὅσον διαρκεῖ ἡ στέρησις, ἐκτὸς τῶν περιπτώσεων τοῦ προηγούμενου στοιχείου, γ)

δ παυθείς διά τινά εν τω προηγουμένω άρθρω 15 και υπό στοιχεία β', δ' και ε' περιπτώσεως, από της παρελεύσεως διετίας από της παύσεως δ') ο στερηθείς των πολιτικών αυτού δικαιωμάτων, εφ' όσον διαρκεί ή στέρησις, ε') ο παυθείς κατά τας διατάξεις του ΥΜΓ' του 1871 νόμου περί αποχωρήσεως των ισόβιων δικαστών.

Εν ουδεμιᾷ όμως περιπτώσει δύναται τις παυθείς να διορισθῆ ἐκ νέου εις τὴν δικαστικὴν ὑπηρεσίαν, ἂν προηγουμένως δὲν ἀποφανθῆ ὑπὲρ τοῦ διορισμοῦ του τὸ ἀνώτατον δικαστικὸν συμβούλιον.

Ἄρθρον 17.—Ο ὑπογραμματεὺς ἢ γραφεὺς Πρωτοδικείου, Ἐφετείου ἢ Ἀρείου Πάγου, καθὼς καὶ ὁ ἀρχαιοφύλαξ, παύεται ὑπὸ τῶ γραμματέως, μετὰ προηγουμένη ὑπὲρ τῆς παύσεως αὐτοῦ γνωμοδότησιν τοῦ δικαστικοῦ συμβουλίου, ὅπερ ἀποφαίνεται, εἴτε ἐξ ἐπαγγέλματος εἴτε ἐπὶ τῇ ἐγγράφῳ τοῦ γραμματέως ἐκθέσει, καὶ μετ' ἀκρόασιν τοῦ Εἰσαγγελέως. Ἀπαγορεύεται δ' εἰς τοὺς γραμματεῖς νὰ μεταβάλλωσι τὰς ἐν τῷ ἐτήσιῳ προϋπολογισμῷ ἀναφερομένας μηνιαίας μισθοδοσίας τῶν ὑπογραμματέων καὶ γραφῶν.

Οὶ παρὰ ταῖς Εἰσαγγελίας ὑπηρετούντες δικαστικοὶ Ὑπογραμματεῖς καὶ Γραφεῖς διορίζονται καὶ παύονται ὑπὸ τοῦ Γραμματέως τοῦ οἰκείου δικαστηρίου κατ' ἐγγραφοῦν αἰτήσιν τοῦ Εἰσαγγελέως· ὁ δὲ μισθὸς αὐτῶν ὀρίζεται ὑπὸ τῶν Εἰσαγγελέων, ἐπὶ τῇ βάσει τῆς διδομένης διὰ τοῦ ἐτήσιου προϋπολογισμοῦ πιστώσεως διὰ τὸ βοηθητικὸν προσωπικὸν ἐκάστης τῶν Εἰσαγγελιῶν· ἄλλ' οὐδενὸς τῶν Ὑπογραμματέων ὁ μισθὸς δύναται νὰ ὀρισθῆ ἀνωτέρως τοῦ μισθοῦ τοῦ παρὰ τῶ αὐτῶ δικαστηρίῳ Γραμματέως.

Ἐκ τῶν παρὰ ταῖς Εἰσαγγελίας ὑπηρετούντων δικαστικῶν ὑπογραμματέων εἰς ὀνομάζεται γραμματεῖς Εἰσαγγελίας.

Ἄρθρον 18.—Εἰς τὸ ἄρθρον 9 τοῦ νόμου ΥΜΓ' 1871 περί αποχωρήσεως ισόβιων δικαστῶν κτλ. προστίθεται ἐν τέλει ἢ ἐξῆς παράγραφος.

«Ἐντὸς δύο τὸ πολὺ μηνῶν ἀπὸ τῆς καταδίκης ταύτης, ὀφείλει ὁ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Ὑπουργὸς νὰ προκαλέσῃ τὴν περὶ παύσεως ἀπόφασιν τοῦ Ἀρείου Πάγου, κατὰ τὸ ἐπόμενον ἄρθρον».

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΠΕΜΠΤΟΝ

Περὶ μεταθέσεως τῶν δικαστικῶν ὑπαλλήλων.

Ἄρθρον 19.—Οὶ Πρόεδροι καὶ οἱ Εἰσαγγελεῖς ἢ ἀντεισαγγελεῖς Πρωτοδικῶν ἢ Ἐφετῶν, οἱ Ἐφέται, οἱ Πρωτοδίκαι καὶ οἱ Γραμματεῖς τῶν Ἐφετείων καὶ Πρωτοδικείων, δὲν μετατίθενται ἐκ τῆς ἑδρας αὐτῶν, πρὶν ἢ συμπληρώσωσιν ἐν αὐτῇ τριετῇ συνεχῇ ὑπηρεσίαν, οἱ δὲ Εἰρηνοδίκαι, οἱ Πταισματοδίκαι καὶ οἱ Γραμματεῖς Εἰρηνοδικείων καὶ Πταισματοδικείων δὲν μετατίθενται πρὶν ἢ συμπληρώσωσι διετῆ συνεχῇ ὑπηρεσίαν.

Ἄρθρον 20.—Κατ' ἐξαιρέσιν τοῦ προηγουμένου ἄρθρου, ἐπιτρέπεται μεταθεσις καὶ ἐντὸς τῆς τριετίας ἢ διετίας εἰς τὰς ἐξῆς μόνον περιπτώσεις: α') ἐὰν ὑπάρχῃ κενὴ θέσις, καὶ μόνον εἰς πληρωσιν ταύτης διὰ μιᾶς μεταθέσεως: β') ἐὰν ὑποβλήθῃ ἐγγραφοῦν αἰτήσις περὶ ἀμοιβαίας μεταθέσεως καὶ γ') ἐὰν ἡ μεταθεσις ὀρισμένῳ προσώπῳ ἐπιβάλληται ἐξ ἀναποφεύκτου ἀνάγκης τῆς ὑπηρεσίας, ὅτε ὁ μετατιθέμενος ἀντικαθίσταται παρ' ἐκείνου, οὐτινος καταλαμβάνει τὴν θέσιν.

Πάνσης τοιαύτης μεταθέσεως δέον νὰ προηγηθῆ ἀπόφασις τοῦ Ἀνωτάτου Δικαστικοῦ Συμβουλίου, ὀρίζουσα τὰ μεταθετέα πρόσωπα.

Ἄρθρον 21.—Πλὴν τῶν ἐν τῷ ἄρθρῳ 20 περιπτώσεων ἐπιτρέπεται προσωρινῇ μεταθεσις Πρωτοδικῶν ἢ Ἐφετῶν, ὅταν ὑπάρχῃ ἀνάγκη ν' αὐθῆθῆ ὁ ἀριθμὸς τῶν παρὰ τινι Δικαστηρίῳ ὑπηρετούντων Δικαστῶν, προηγηθῆ δὲ περὶ τοῦ μεταθετέου προσώπου ἀπόφασις τοῦ Ἀνωτάτου Δικαστικοῦ Συμβουλίου.

Ἡ διάρκειά τῆς προσωρινῆς μεταθέσεως δὲν δύναται νὰ ὑπερβῆ τοὺς ἐξ μηνῶν, μετ' οὗς ὁ μεταθεθείς δέον νὰ ἐπανέλθῃ εἰς τὴν θέσιν του. Εἰς τὴν κατὰ τὸ ἄρθρον 19 τοῦ παρόντος νόμου συνεχῇ ὑπηρεσίαν συνυπολογίζεται καὶ ὁ τῆς προσωρινῆς μεταθέσεως χρόνος.

Ἄρθρον 22.—Οἱ ἐν τῷ ἄρθρῳ 19 δικαστικοὶ ὑπάλληλοι μετὰ τὴν συμπλήρωσιν τῆς διετίας ἢ τριετίας μετατίθενται ἂν ἀποφανθῆ ὑπὲρ τῆς μεταθέσεως τούτων τὸ Ἀνώτατον Δικαστικὸν Συμβούλιον.

Ἐκ τῶν συμπληρωσάντων ἐν Ἀθήναις συνεχῇ τριετῇ ὑπηρεσίαν ἐφετῶν καὶ πρωτοδικῶν, μετατίθεται κατ' ἔτος ὑποχρεωτικῶς τὸ τρίτον αὐτῶν, προηγουμένως εἰς τὴν μεταθεσιν τῶν ἀρχαιοτέρων κατὰ τὴν τελευταίαν αὐτῶν τοποθέτησιν ἐν Ἀθήναις.

Οἱ εἰς τὰ πρωτοδικεῖα Εὐρυτανίας, Γυθείου, Ἄρτης, Δευκάδος καὶ Παρνασσίδος ἐπὶ τριετίαν ὑπηρετήσαντες δικασταὶ μετατίθενται ἐκεῖθεν ὑποχρεωτικῶς καὶ δὲν ἐπιτρέπεται νὰ τοποθετηθῶσιν εἰς οὐδὲν τούτων ἐφ' ὅσον ὑπάρχωσιν ὁμοίωθαι δικαστικοὶ λειτουργοὶ μὴ ὑπηρετήσαντες ἐν αὐτοῖς, ἐκτὸς ἐὰν ζητήσωσιν τοῦτο οἱ ἴδιοι.

Αἱ μεταθέσεις γίνονται ἐντὸς τοῦ πρώτου 10ημέρου τοῦ μηνὸς Αὐγούστου τοῦ τελευταίου τῆς διετίας ἢ τριετίας ἔτους.

Διὰ τοὺς κατὰ τὴν ἰσχύϊν τοῦ παρόντος νόμου δικαστικοὺς ὑπαλλήλους, ἢ διετίας ἢ τριετῆς ὑπηρεσία λογίζεται ἀρχομένη ἀπὸ τῆς χρονολογίας τοῦ Β. Διατάγματος τῆς τελευταίας, πρὸ τῆς ὑπὸ τῆς Βουλῆς ψηφίσεως τοῦ παρόντος νόμου, τοποθετήσεως αὐτῶν.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΕΚΤΟΝ

Περὶ Ἀνωτάτου Δικαστικοῦ Συμβουλίου

Ἄρθρον 23.—Καθίσταται παρὰ τῷ Ἀρείῳ Πάγῳ Ἀνώτατον Δικαστικὸν Συμβούλιον ἐνεκαμελές, ἀποτελούμενον ἐκ τοῦ Προέδρου τοῦ Ἀρείου Πάγου, ὡς Προέδρου, τῷ παρ' αὐτῷ Εἰσαγγελέως, τοῦ Ἀντιπροέδρου τοῦ Ἀρείου Πάγου καὶ ἐξ Ἀρεοπαγίτων, ἐκλεγόμενων ἐκ τῆς ὀλομελείας τοῦ Ἀρείου Πάγου διὰ κληρώσεως, ἐνεργουμένης κατὰ τὴν πρώτῃν αὐτοῦ δημοσίαν συνεδρίαν πολιτικῶν ὑποθέσεων τοῦ μηνὸς Ἰανουαρίου ἐκάστου ἔτους. Καθῆκοντα γραμματεῖς παρὰ τῷ Συμβουλίῳ ἐκπληροῦ ὁ Γραμματεὺς τοῦ Ἀρείου Πάγου, ὅστις διεξάγει τὴν μετὰ τοῦ Ὑπουργείου τῆς Δικαιοσύνης ἀλληλογραφίαν, καὶ τηρεῖ τὸ Ἀρχεῖον τοῦ Συμβουλίου.

Οἱ αὐτὸ ἐκλεγόμενοι Ἀρεοπαγῖται διορίζονται μέλη τοῦ Ἀνωτάτου Δικαστικοῦ Συμβουλίου ἐπὶ ἕτος διὰ Β. Διατάγματος, προκαλουμένου ὑπὸ τοῦ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Ὑπουργοῦ καὶ ἐκδιδομένου τὸ βραδύτερον μέχρι τῆς 31 Ἰανουαρίου. Ἡ ὑπηρεσία τοῦ Συμβουλίου ἀρχεῖται ἀπὸ τοῦ κατ' Ἰανουάριον ἐκάστου ἔτους διορισμοῦ του.

Ἐντὸς δέκα ἡμερῶν ἀπὸ τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος νόμου, θέλουσιν ἐκλεγῆ καὶ διορισθῆ τὰ μέλη πρὸς συγκρότησιν τοῦ πρώτου Συμβουλίου, οὐτινος ἡ ὑπηρεσία λήγει τὸν Ἰανουάριον 1911 ἅμα τῷ διορισμῷ τοῦ ἐπόμενου Συμβουλίου.

Ἄρθρον 24.—Τὸν Πρόεδρον, τὸν Ἀντιπρόεδρον καὶ τὸν Εἰσαγγελέα, κωλυομένους, ἀναπληροῦσιν ἐν τῷ Ἀνωτάτῳ Δικαστικῷ Συμβουλίῳ οἱ ἀρχαιότεροι τῶν Ἀρεοπαγίτων. Εἰς ἀναπλήρωσιν δὲ τῶν λοιπῶν μελῶν κωλυομένων, ἐκλέγονται καὶ διορίζονται κατὰ τὸν ἐν τῷ προηγουμένῳ ἄρθρῳ ὀριζόμενον τρόπον καὶ τρεῖς Ἀρεοπαγῖται ὡς ἀναπληρωτικὰ μέλη.

Ἄρθρον 25.—Τὸ Ἀνώτατον Δικαστικὸν Συμβούλιον, προκαλουμένου ὑπὸ τοῦ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Ὑπουργοῦ διὰ τοῦ Εἰσαγγελέως τοῦ Ἀρείου Πάγου, ἀποφασίζει α') περὶ διορισμοῦ β') περὶ προαγωγῆς γ') περὶ μεταθέσεως καὶ δ') περὶ παύσεως τῶν δικαστικῶν ὑπαλλήλων, κατὰ τὰς ἐν τῷ νόμῳ ὀριζόμενας περιπτώσεις.

Αἱ ἀποφάσεις τοῦ Συμβουλίου ἐκδίδονται κατὰ πλειονοψηφίαν μετὰ ψηφοφορίαν φανεράν καὶ πάντοτε ἡτιολογημένα. Εἰσὶ δ' ὑποχρεωτικαὶ διὰ τὸν Ὑπουργόν, ὅστις ὀφείλει νὰ ἐκτελέσῃ ταύτας, τὰς μὲν περὶ διορισμοῦ ἅμα ὡς ὑπάρχῃ κενὴ θέσις, τὰς δὲ λοιπὰς ἐντὸς μηνὸς ἀπὸ τῆς προὐποθέσεως ὑποβολῆς των ὑπὸ τοῦ Εἰσαγγελέως τοῦ Ἀρείου Πάγου, τηρουμένης ἐν περιπτώσει μεταθέσεως καὶ τῆς διατάξεως τοῦ ἄρθρου 22 τοῦ παρόντος νόμου.

Ἄρθρον 26.—Περὶ διορισμοῦ δικαστικῶν ὑπαλλήλων ἀποφαίνεται τὸ Ἀνώτατον Δικαστικὸν Συμβούλιον, ἐν μὲν τῇ περιπτώσει τοῦ ἄρθρου 5 ἐπὶ τῇ στελλομένη αὐτῷ παρὰ τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Δικαιοσύνης γνωμοδοτήσει τοῦ κατὰ τὸ ἄρθρον τοῦτο συμβουλίου τῶν Ἐφετῶν. Ἐν ταῖς περιπτώσει τῶν ἄρθρων 9 καὶ 10 ἐπὶ τῇ στελλομένη αὐτῷ ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Δικαιοσύνης γνωμοδοτήσει τῆς ὀλομελείας τοῦ Ἐφετείου διὰ τοὺς τῶν Πρωτοδικῶν διοριστέους Εἰσαγγελεῖς ἐπὶ τῇ παρὰ τοῦ αὐτοῦ Ὑπουργοῦ στελλομένη αἰτήσιν τοῦ ἐκ δικηγόρων διοριστέου Εἰσαγγελέως, ἐν δὲ τῇ περιπτώσει τοῦ ἄρθρου 16 § τελευταίας, ἐπὶ τῇ ὁμοίως περικομένη αὐτῷ γνωμοδοτήσει, τῆς ὀλομελείας τοῦ Δικαστηρίου, εἰς δ' ἢ εἰς τὴν περιφέρειαν τοῦ οἰοῦ, ὑπῆλθε ὁ δικαστικὸς ὑπάλληλος ὅτε ἐπαυθῆ. Τοιαύτη γνωμοδότησις δὲν ἀπαίτεται προκειμένου περὶ ἀναδιόριστου Εἰσαγγελέως, Ἀντεισαγγελέως, ἢ Γραμματέως παρὰ τῷ Ἀρείῳ Πάγῳ.

Ἄρθρον 27.—Προκειμένου νὰ προαχθῶσι Πρωτοδίκαι, Πρόεδροι Πρωτοδικῶν καὶ Ἐφέται, Ἀντεισαγγελεῖς καὶ Εἰσαγγελεῖς Πρωτοδικῶν καὶ Ἀντεισαγγελεῖς Ἐφετῶν εἰς ἀνωτέρας θέσεις κενὰς, ὁ Ὑπουργὸς τῆς Δικαιοσύνης πέμπει διὰ τοῦ παρὰ τῷ Ἀρείῳ Εἰσαγγελέως εἰς τὸ Ἀνώτατον Δικαστικὸν Συμβούλιον κατάλογον τῶν ἐχόντων τὰ πρὸς προαγωγὴν νόμιμα προσόντα δικαστικῶν ὑπαλλήλων, ὅπως ἀποφανθῆ τίνες τούτων εἰσὶ προακτέοι εἰς πληρωσιν τῶν κενῶν θέσεων. Μετὰ τοῦ καταλόγου τούτου συναποπέλλεται σημεῖωσις τοῦ χρόνου τῆς ὑπηρεσίας ἐκάστου, καὶ πᾶσα πρὸς φωτισμὸν τοῦ συμβουλίου ἀναγκαία πληροφορία. Ἰδίως δ' ἢ ὑπάρχουσα τυχὸν ἡτιολογημένη περὶ τῆς ἰκανότητος τοῦ πρὸς προαγωγὴν ὑπαλλήλου γνωμοδοτήσεως ἐπιτροπῆς, ἀποτελουμένης ὑπὸ τοῦ Προέδρου καὶ τοῦ Εἰσαγγελέως τοῦ Ἐφετείου, εἰς τὴν περιφέρειαν τοῦ οἰοῦ ὑπηρετεῖ οὗτος.

Ἐκ τῶν ἐχόντων τὰ πρὸς προδιδασμὸν νόμιμα προσόντα, τὸ Ἀνώτατον Δικαστικὸν Συμβούλιον ἐκλέγει τοὺς προακτέους, λαμβάνοντά μὲν δύο τρίτα τοῦλάχιστον κατ' ἀρχαιότητα ἐκ τοῦ βαθμοῦ ἐξ οὗ οἱ προακτέοι προάγονται, δυνάμενον δὲ νὰ λάβῃ καὶ μέχρις ἐνὸς τρίτου κατ' ἐκλογίαν κατὰ τὸν διὰ Β. Διατάγματος εἰδικότερον περὶ τούτου ὀρισθόμενον τρόπον.

Ἡ περὶ προαγωγῆς ἀπόφασις τοῦ Συμβουλίου δέον ρητῶς νὰ ὀνομάζῃ τοὺς δικαστικοὺς ὑπαλλήλους, ὀντινες παραλείπονται προαγόμενοι τοῦ προτεινομένου ἐν τῇ σειρᾷ τῆς ἀρχαιότητος. Δύναται δ' ὁ Ὑπουργὸς τῆς Δικαιοσύνης νὰ δημοσιεύσῃ ταύτην μετὰ τοῦ

σχετικοῦ Διατάγματος ἐν τῇ Ἐφημερίδι τῆς Κυβερνήσεως.

Ἄρθρον 28.—Περὶ τῶν μὴ ἰσοβίων δικαστικῶν λειτουργῶν τὸ Ἀνώτατον Δικαστικὸν Συμβούλιον ἀποφαίνεται, κατὰ μὲν τὰς περιπτώσεις τοῦ ἄρθρου 7 § 3 καὶ τοῦ ἄρθρου 9 § 2 ἐπὶ τῇ προηγουμένη γνωμοδοτήσει τοῦ Προέδρου καὶ Εἰσαγγελέως τοῦ Ἐφετείου, εἰς οὗ τὴν περιφέρειαν ὑπηρετεῖ ὁ Εἰσαγγελεὺς ἢ Ἀντεισαγγελεὺς.—Κατὰ δὲ τὰς περιπτώσεις τοῦ ἄρθρου 15 στοιχ. δ' καὶ ε' ἐπὶ τῇ βάσει τῶν δικαιολογητικῶν τῶν παραβάσεων ἐγγράφων καὶ προσέτι: α) διὰ μὲν τὴν παῦσιν Ἀντεισαγγελέως ἢ Εἰσαγγελέως Πρωτοδικῶν, γνωμοδοτήσεως τῆς ὀλομελείας τοῦ ἀρμοδίου Ἐφετείου, προκαλουμένης ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Δικαιοσύνης διὰ τῶν ἀρμοδίων παρ' Ἐφέταις Εἰσαγγελέων, κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 5 τοῦ παρόντος νόμου, β) διὰ δὲ τὴν παῦσιν τῶν λοιπῶν κωλυμένων δικαστικῶν ὑπαλλήλων, γνωμοδοτήσεως τῶν ἀρμοδίων Εἰσαγγελέων τῶν Πρωτοδικῶν καὶ τῶν Ἐφετῶν.

Κατὰ τὴν περιπτώσει τοῦ ἄρθρου 15 στοιχ. δ' ὁ Ὑπουργὸς ὀφείλει ἐντὸς δύο τὸ πολὺ μηνῶν, ἀφ' ἧς κατέστη ἀμετάκλητος ἡ δευτέρα καταδίκη, νὰ προκαλέσῃ τὴν περὶ παύσεως ἀπόφασιν τοῦ Συμβουλίου.

Ἄρθρον 29.—Περὶ μεταθέσεως δικαστικοῦ ὑπαλλήλου ἀποφασίζει τὸ Ἀνώτατον Δικαστικὸν Συμβούλιον κατὰ μὲν τὴν περιπτώσει τοῦ ἄρθρου 21 ἐπὶ τῇ βάσει τῶν κατὰ νόμον ΑΦ' 1Δ' τοῦ 1887 γνωμοδοτήσεων κατὰ δὲ τὰς περιπτώσεις τοῦ ἄρθρου 20 στοιχ. α' καὶ β' ἐπὶ τῇ βάσει τῶν παρὰ τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Δικαιοσύνης γερηγομένων πληροφοριῶν καὶ τῶν αἰτήσεων τῶν ἐνδιαφερομένων κατὰ τὴν περιπτώσει τοῦ ἄρθρου 20 στοιχ. γ' ἐπὶ τῇ βάσει α') προκειμένης μὲν μεταθέσεως Πρωτοδικοῦ ἢ Προέδρου Πρωτοδικῶν, Ἀντεισαγγελέως ἢ Εἰσαγγελέως Πρωτοδικῶν καὶ Γραμματέως Ἐφετῶν, ἡτιολογημένης γνωμοδοτήσεως ἐπιτροπῆς ἀποτελουμένης ἐκ τοῦ Προέδρου καὶ Εἰσαγγελέως τοῦ Ἐφετείου, εἰς τὴν περιφέρειαν τοῦ οἰοῦ ἢ παρὰ τῷ οἰοῦ ὑπηρετεῖ ὁ μετατεθησόμενος, β') προκειμένης δὲ μεταθέσεως Εἰρηνοδικῶν καὶ Πταισματοδικῶν, τῶν παρ' αὐτοῖς καὶ τῶν παρὰ Πρωτοδικῶν γραμματέων ἡτιολογημένης γνωμοδοτήσεως ἐπιτροπῆς, ἀποτελουμένης ἐκ τοῦ Προέδρου καὶ Εἰσαγγελέως τοῦ Πρωτοδικείου, εἰς τὴν περιφέρειαν τοῦ οἰοῦ ἢ παρὰ τῷ οἰοῦ ὑπηρετεῖ ὁ μετατεθησόμενος.

Ἄρθρον 30.—Περὶ μεταθέσεως εἰς τὰς περιπτώσεις τοῦ ἄρθρου 22 ἀποφαίνεται τὸ Ἀνώτατον Δικαστικὸν Συμβούλιον ἐπὶ τῇ βάσει τῶν παρεχομένων ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Δικαιοσύνης πληροφοριῶν. Δύναται ἐν τούτοις καὶ οἱ ἐνδιαφερόμενοι δικαστικοὶ ὑπάλληλοι νὰ υποβάλωσιν εἰς τὸ Ὑπουργεῖον τῆς Δικαιοσύνης δικαιολογητικὰς τῆς μεταθέσεως λόγους δι' ἀναφορὰν, αἵτινες παραπέμπονται εἰς τὸ Ἀν. Δικαστικὸν Συμβούλιον ὅταν τὸ Ὑπουργεῖον προκαλέσῃ τοῦτο, ὅπως ἀποφανθῆ ἐπὶ τῶν ἐνεργητέων μεταθέσεων.

Ἄρθρον 31.—Τὸ κωλυόμενον ἢ μὴ ὑπάρχον μέλος ἐκ τῶν διὰ τὸ παρόντος νόμου πρὸς γνωμοδότησιν συνισταμένων ἐπιτροπῶν, ἀναπληροῦται κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ὀργανισμοῦ τῶν Δικαστηρίων.

Πᾶσαι αἱ πρὸς τὸ Ἀνώτατον Δικαστικὸν Συμβούλιον ὑποβαλλόμεναι γνωμοδοτήσεις εἰσὶν ἀπλῶς συμβουλευτικαὶ· μὴ ὑποβαλλόμεναι δὲ ἐντὸς εἰκοσίων ἡμερῶν ἀφ' ἧς προκληθῶσι, δὲν παρακωλύουσι τὴν ἀπόφασιν τοῦ Ἀνωτάτου Δικαστικοῦ Συμβουλίου.

Ἄρθρον 32.—Τὸ Ἀνώτατον Δικαστικὸν Συμβούλιον προκαλουμένου νὰ ἀσκήσῃ τὰ κατὰ τ' ἄρθρα 25 καὶ ἐπόμενα καθήκοντα αὐτοῦ, δικαιοῦται καὶ οἰκοθεν νὰ ζητήσῃ τὰς ἀναγκαίας πληροφορίας παρὰ τῶν Εἰσαγγελέων καὶ τῶν Προέδρων τῶν Πρωτοδικῶν καὶ Ἐφετῶν, ὡς ἐπίσης καὶ πρὸς φορομειν ἐνδιαφερομένων δικαστικῶν ὑπαλλήλων.

Προκειμένου ὅμως περὶ παύσεως δικαστικῶν ὑπαλλήλων κατὰ τὰς περιπτώσεις τοῦ ἄρθρου 15 στοιχ. δ' καὶ ε' ὑποχρεοῦται πάντοτε νὰ καλέσῃ τὸν κατηγορούμενον εἰς ἀπολογία.

Τὰ μέλη τοῦ ἀνωτάτου δικαστικοῦ συμβουλίου λαμβάνουσιν ἕσαστον ἠὰν δραχμᾶς πεντακοσίας κατ' ἔτος διὰ τὴν ἀνατιθεμένην αὐτοῖς δυνάμει τοῦ παρόντος νόμου ἕκτακτον ἐργασίαν, ὃ δὲ παρ' αὐτῷ Γραμματέως δραχμᾶς δικασίας πενήτηκοντα κατ' ἔτος.

Αἱ περὶ ἐξαιρέσεως τῶν μελῶν τοῦ Ἀρείου Πάγου διατάξεις τῆς Πολιτικῆς Δικονομίας ἰσχύουσι καὶ διὰ τὰ μέλη τοῦ Ἀνωτάτου Δικαστικοῦ Συμβουλίου.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΕΒΔΟΜΟΝ

Γενικαὶ διατάξεις

Ἄρθρον 33.—Οἱ παρὰ τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος νόμου διορισμοί, ὡς καὶ προαγωγαί, οὐδὲν εἰς τὸν διοριζόμενον ἢ προαγόμενον παρέχουσι δικαίωμα ἐπὶ τοῦ βαθμοῦ, τῶν συντάξεων καὶ τῶν ἀποδοχῶν.

Αἱ δικαστικαὶ πράξεις αἱ ἐνεργηθεῖσαι ὑπὸ τὴν ἰδιότητα τοῦ δικαστικοῦ ὑπαλλήλου τοῦ κατὰ παράθεσιν τοῦ νόμου διορισθέντος ἢ προαχθέντος, δὲν εἰνε διὰ τὸν λόγον τούτον ἄκυροι.

Ἄρθρον 34.—Διὰ Β. Διατάγματος θέλουσιν ὀρισθῆ αἱ λεπτομερεῖαι τῆς λειτουργίας τοῦ ἀνωτάτου δικαστικοῦ συμβουλίου καὶ πᾶν ὃ, τι ἀφορᾷ τὴν ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος νόμου.

Ἄρθρον 35.—Ἡ ἰσχὺς τοῦ παρόντος νόμου ἀρχεῖται ἀπὸ 1 Ἰανουαρίου 1910· ἀπὸ τῆς ἰσχύος δὲ τούτου καταργοῦνται: 1) ὁ νόμος ΒΧΝΣ' τοῦ 1899 2) ὁ νόμος ΒΤΚΗ' τοῦ 1895 3) ὁ νόμος ΑΩΟΔ' τοῦ 1830 4) τὰ ἄρθρα 9, 10, 11, 12, 13, 14, 15, 16, 17, 18, 19 καὶ 20 τοῦ νόμου ΧΕΣ' τοῦ 1877· ὡς ἐτροποποιήθησαν διὰ τοῦ νόμου ΑΦΝΓ' τῆς 30 Ἰουνίου 1887 6) Ἡ § 2 τοῦ ἄρθρου 9 τοῦ περὶ νομικῶν συμβουλίων νόμου ΑΚΑ' τοῦ 1882 καὶ 7) πᾶσα διάταξις ἀντικειμένη εἰς τὸν παρόντα νόμον.

ΑΡΘΡΑ ΤΗΣ "ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΣ"

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ τῇ 21ῃ Νοεμβρίου

Οἱ μετ' ἡμῶν τρίβοντες ἐξ ἐκπλήξεως ἀπὸ τῆς προχθῆς τοὺς ὀφθαλμοὺς ἐπὶ τῇ δημοσιεύσει τοῦ κανονίζοντος τὴν κατάρτισιν τῆς ἐπιτροπῆς πρὸς σύνταξιν τοῦ Ἀστυκοῦ Κώδικος Βασιλικῷ Διατάγματι, εἶνε ὄχι ὀλίγοι. Παρὰ τὴν κυριεύουσαν ἀρχὴν τῆς σκοπιμότητος, μετὰ τὴν ὁποίαν ἐρευνῶνται ἀπὸ πολλοῦ τὰ παρ' ἡμῖν, παρὰ τὸ κρατοῦν ἐν τῇ ἐννοίᾳ τῆς διανομῆς τοῦ πλούτου σοσιαλιστικὸν πνεῦμα, ὑπάρχουσι καὶ τινα—ἄς μὴ εἰπωμεν ἰδεώδη—πάντως ὅμως προσήματα, τῆς τήρησιν τῶν ὁποίων πάντος ὀφείλει νὰ σέβηται ἐν Κράτῳ. Ὅταν δὲ ἐν Κράτῳ, ὅπως τὸ ἡμέτερον, δέχεται νὰ μετατρέψῃ εἰς Διάταγμα Βασιλικὸν μίαν ἐκ τῶν εὐχῶν ἐκείνων τὰς ὁποίας, ἀπὸ χρηστῆς βεβαίως συνειδήσεως, ἀναπέμψουν ἐν ὄρα ἀργίας τοῦ πνεύματος οἱ ἀπλοῖκοι πατριῶται, ἀπλῶς καὶ μόνον διότι ἡ εὐχὴ συνοδεύεται καὶ διὰ φακέλλου περιέχοντος δεκάδας τινὰς χιλιάδων δραχμῶν, τότε τὸ Κράτος αὐτὸ διὰ τοῦ πανηγυρικοῦ τῶν τρόπων, οἷος εἶνε ἐν Βασιλικῶν Διατάγματι, ἀνομολογεῖ, ὅτι καὶ τὰ προσήματα αὐτὰ συνέλαβε τὴν ἀπόφασιν νὰ μὴ σεβασθῆ.

Φιλογενῆς τις δωρητῆς, ὅπως τὸ ἐν λόγῳ Διάταγμα, ἀρκετὰ ἐπαξίως ἄλλως, τὸν ὀνομάζει, ἔσχε μίαν ἔμπνευσιν, νὰ υποβοηθῆσῃ χρηματικῶς τὴν πατρίδα του ἐν τῷ ἔργῳ πρὸς κατάρτισιν Ἀστυκοῦ Κώδικος καὶ Πολιτικῆς Δικονομίας. Φαίνεται ὅμως ὅτι ὁ φιλογενῆς οὗτος δωρητῆς δὲν εἶχε μόνον ἔμπνευσις, ἀλλὰ καὶ ἀξιώσεις, ὧν ἡ μὲν πρώτη ἦτο ὅτι τὸ ἔργον ἔδει ἐντὸς ὀρισμένου μαθηματικῶς χρόνου νὰ συνετελεῖτο, ἢ δὲ δευτέρα ὅτι τὸ ἀνάστημα τοῦ Κράτους ἐν τῇ διευθετήσει καὶ τῶν ἀδρῶν γραμμῶν καὶ τῶν λεπτομερειῶν, ἔδει νὰ συνετελλετο πρὸ τοῦ μεγέθους τοῦ περιεχομένου τὰ δῶβλα φακέλλου. Οὗτος δὲ παριστάμεθα πρὸ ἐνὸς κατόπτρου ὅπερ ὀνομάζεται Βασιλικὸν Διάταγμα, διὰ τοῦ οἰοῦ, ἐχχωροῦν ἐν Κράτῳ ὅλα του τὰ δικαιώματα καὶ ἅπαντα τὰ καθήκοντά του, μὴ δὲ τῆς ἀξιοπρεπείας του ἐξαιρουμένης, εἰς ἕνα ἐκ τῶν πολιτῶν του, ἔστω καὶ τὸν ἀριστον κατὰ τὰς ἔμπνευσις ἢ τὰ ὄνειρα ἢ καὶ τὸν πλοῦτον, ἐπιτρέπει εἰς αὐτὸν καὶ νέον αὐτός, διὰ μόνης τῆς ὑπογραφῆς του νὰ ἐκδώσῃ Διάταγμα, διὰ τοῦ οἰοῦ: «ὡς πρὸς τὰς λοιπὰς λεπτομερεῖας, τὰς μὴ κανονίζόμενας διὰ τοῦ παρόντος Διατάγματος,

πόμενος οίονει εις εν λευκῷ εντολοδόχον των κυριαρχικῶν ενὸς Κράτους δικαιωμάτων;

Τους ὁρους τούτους τους αναγράφει λεπτομερέστατα τὸ αὐτὸ Διάταγμα, ἐκ τούτου δὲ ἀντιγράφωμεν ἓνα καὶ μόνον, ἐκείνον, καθ' ὃν, τὸ δικαίωμα τῆς ἀντικαταστάσεως πῶν μελῶν τῆς διὰ τοῦ αὐτοῦ Διατάγματος συγκροτούμενης ἐπιτροπῆς παραφυλάσσει δι' ἑαυτὸν ἀκέραιον καὶ ἀπεριόριστον ὁ φιλογενῆς δωρητής.

Εἶνε δὲ τί τὰ μέλη τῆς ἐπιτροπῆς ταύτης, ἡτις συγκροτεῖται διὰ Βασιλικῷ Διατάγματος, καὶ τὰ ὁποῖα διορίζονται διὰ τοῦ αὐτοῦ Διατάγματος; Εἶνε ἢ δὲν εἶνε δημόσιοι ὑπάλληλοι; Ἄν ναί καὶ ἀναμφισβητήτως ναί: τότε τὸ δικαίωμα τοῦ διορίζειν ὑπάλληλον ἐξεχωρήθη par delegation κατὰ κυριολεξίαν, καὶ δὴ ἀπεριόριστον, εἰς ἓνα ἀπλοῦν πολίτην, ὅστις, ὅσον δῆποτε καὶ ἂν ὀνομασθῇ φιλογενῆς, δὲν παύει νὰ εἶνε πολίτης ἀπλοῦς.

Περίξ ἡμῶν διακρίνομεν καθαρῶτα μειδιώντας τους ἀναγινώσκοντας τοιοῦτου εἶδους μικρολογήματα, ἴσως δὲ καὶ οἰκτείροντες ἡμᾶς διὰ τὰ τοιαῦτα σοφιστεύματα. Ἐπαναλαμβάνομεν ὁμῶς, ὅτι τὴν ἀξιοπρέπειαν ἐνὸς Κράτους ἀπόλυτος ὑπάρχει ἀνάγκη νὰ τίσσωμεν ὑπεράνω πάσης φιλογενείας, καθ' ἣν δὲ στιγμὴν εἰς ὁμοεινῆς τόσον φανερά καὶ τόσον καθαρὰ καὶ τόσον ἐπισήμως εἶπεν εἰς τὸ ἐπίσημον Κράτος, ὅτι δὲν ἐμπιστεύεται εἰς αὐτὸ οὔτε τοῦτο οὔτε τὸ ἄλλο, ἀλλ' ὅτι αὐτὸς θὰ κανονίσῃ τὰ τῆς διεκπεραιώσεως μιᾶς δημοσίας καθαρῶς ὑπηρεσίας, κατὰ τὴν αὐτὴν στιγμὴν τὸ ἐπίσημον αὐτὸ Κράτος, ἂν δὲν εἶχεν ἀποφασίσει νὰ μειώσῃ οὐσιωδέστατα τὴν ὑπόστασίν του, ὑπέιχε τὴν ὑποχρέωσιν νὰ παύσῃ κατὰ τοιοῦτον μετὰ τοῦ ὑπάρχοντος συναλλατιζόμενον τρόπον. Παράδειγμα δὲ παρεμφερές, δίδαγμα μᾶλλον, εἶχεν ἀρκετὰ πρόσφατον, τὴν ἀπόρριψιν ὑπὸ τῶν φιλανθρωπικῶν Καταστημάτων τῆς Κωνσταντινουπόλεως τῆς δωρεᾶς Ἀθηναίου μεγαπλοῦτου πρὸς ἀνέγγειον ὀφθαλμιατρείου.

Θὰ παρέμενεν ἴσως ὡς ζήτημα καὶ τὸ ἕτερον, ἂν οἱ ὀνομασθέντες ὡς μέλη τῶν δύο ἐπιτροπῶν ἐπισημονες, οἵτινες, κατὰ τεκμήριον τοῦλάχιστον, ἀντιπροσωπεύουν τὸ ἄνθος τῆς Ἑλληνικῆς νομικῆς ἐπιστήμης, ἂν οἱ ἐπιστήμονες ἐκείνοι θὰ εἶνε εἰς θέσιν νὰ ὑποστηρίξουν ἐν τῷ μέλλοντι ὅτι, πλὴν τοῦ καθαρῶς συναλλάγματος τῆςμισθώσεως τῶν ὑπηρεσιῶν των ἐπὶ χρήμασι, ἐπέδωξαν καὶ ἄλλο τι δεχθέντες ὑπὸ τοιοῦτους ὁρους νὰ παράσχουν τὰς ὄντως πολυτίμους ὑπηρεσίας των. Τὸ ζήτημα ὁμῶς τοῦτο εἶνε καθαρῶς ζήτημα ἀτομικῆς ἰδιοσυγκρασίας ἐπὶ τοῦ ὁποῖου ἡ δημοσία συζήτησις δὲν ἔχει καὶ τόσον τὸν τόπον τῆς.

Περὶ λήψεως

Τὸ Δικαστήριον τῶν ἐν Ἀθήναις Πρωτοδικῶν διὰ τῆς ὑπ' ἀριθ. 7623 ἔτους 1909 ἀποφάσεώς του, δεχθὲν τὴν ἀπὸ 25 Ὀκτωβρίου 1909 αἴτησιν τοῦ Γεωργίου Ν. Κωνσταντινίδου κατὰ τῆς συζήτησιν τοῦ Ἑλένης Γ. Κωνσταντινίδου τὸ γένος Ἀνδρέου Μιχαλοπούλου κατοικοῦ Ἀθηνῶν περὶ διαζυγίου, διέταξε τὴν ἐνέργειαν τῶν διὰ τοῦ ἀρθρ. 687 Πολιτ. Δικονομίας ὀριζομένων νομίμων διατυπώσεων.

Ἀθῆναι 20 Νοεμβρίου 1909

Ο πληρεξ. δικηγόρος τοῦ Γεωργίου Ν. Κωνσταντινίδου

Γ. Μαθρογιαννόπουλος

Ἡ ΥΠΟΘΕΣΙΣ ΠΑΠΑΝΔΡΕΟΥ

Ἀξιότιμος κ. Συνάκτα,

Πολὺς θόρυβος ἐγένετο κατ' αὐτὰς ἐν τῇ Βουλῇ καὶ τῷ τύπῳ περὶ τῆς ἀτυχοῦς ὑποθέσεως τοῦ ἐν Μεγαλοπόλει δικηγόρου κ. Ν. Παπανδρέου, ἀλλ' ἔξ ὅσον ἀνέγνωσα μοι φαίνεται ὅτι τὸ ζήτημα δὲν ἐτέθη εἰς τὴν θέσιν του, ἐφ' ὃ σὰς παρακαλῶ νὰ μοι ἐπιτρέψητε νὰ γράψω καὶ ἐγὼ ὀλίγας λέξεις διαφωτιστικὰς περὶ τῆς ὑποθέσεως ταύτης.

Ὁ Ν. Παπανδρέου, δικηγόρος ἐν Μεγαλοπόλει εὐδοκίμως, ἤγειρε κατὰ τοῦ Δημοσίου τὴν ἀπὸ 15 Μαΐου 1897 ἀγωγήν του, δι' ἧς ἐζητεῖ ἀποζημιώσιν δραχ. 700 τὸν μῆνα ἐπὶ τῷ λόγῳ ὅτι τὸ ἀπὸ 24 Μαΐου 1895 Β. Δ., δι' οὗ διορίσθη συμβολαιογράφος Μεγαλοπόλεως, ἀνεκλήθη διὰ τοῦ ἀπὸ 3 Ἰουνίου 1895 ἐτέρου Β. Δ. Ἡ δὲ ἀγωγή του αὕτη ἐγένετο δεκτὴ ὑπὸ τοῦ Ἐφετινοῦ Ἀθηνῶν διὰ τῆς ὑπ' ἀριθ. 1843 (1905) ἀποφάσεώς του μετὰ δόσιν ὄρκου καὶ ὑπεχρεώθη τὸ Δημοσίον νὰ πληρώσῃ τῷ ἐνάγοντι δραχ. 200 κατὰ μῆνα ἀπὸ τῆς 2 Ἰουνίου 1895 καὶ ἐφεξῆς μέχρι ἐπαναφορᾶς αὐτοῦ εἰς τὴν θέσιν τοῦ συμβολαιογράφου Μεγαλοπόλεως καὶ ἐντόκος πρὸς 8% διὰ τὰς καθυστερουμένας πληρωμὰς, ὅπερ ποσὸν ἀνέρχεται μέχρι τοῦδε εἰς δραχμὰς 36,000 κύριος δὲ οἶδεν εἰς πόσον ποσὸν θ' ἀνέλθῃ μέχρι τέλους τοῦ τοῦ βίου τοῦ κ. Παπανδρέου, καθὼς ὅσον βεβαίως τὸ Δημοσίον δὲν θὰ ἐπαναφέρει αὐτὸν εἰς τὴν θέσιν τοῦ Συμβολαιογράφου Μεγαλοπόλεως.

Καὶ ταῦτα, κ. Συνάκτα, ἐν ᾧ μικρὰ προσοχὴ ἂν ἐδίδοτο εἰς τὴν ὑπόθεσιν ταύτην, εἴτε ἐκ μέρους τῶν ὑπερασπιστῶν τοῦ Δημοσίου, εἴτε μέρους τῶν δικαστῶν αὐτῆν δικαστῶν, θ' ἀπερίπτετο ἡ ἀγωγή ὡς νόμος ἀβάσιμος δυνάμει τοῦ νόμου ΧΣΕΤ' τῆς 31 Δεκεμβρίου 1877 περὶ προσόντων τῶν δικαστικῶν ὑπαλλήλων, ἐν οἷς καὶ οἱ συμβολαιογράφοι, ὀρίζοντες ἐν ἀρθρῷ 24 αὐτοῦ ὅτι «οὐδὲν ἐκ τῶν περὶ παύσεων ὀρισμῶν τοῦ νόμου τούτου δύναται νὰ πηγᾶσῃ δικαίωμα ἀποζημιώσεως κατὰ τοῦ Δημοσίου».

Σημειωτέον δὲ ὅτι ὁ ἐνάγων μετέρχεται τὸ ἐπάγγελμα τοῦ δικηγόρου ἐν Μεγαλοπόλει λίαν ἐπιτυχῶς, εἶνε δὲ καὶ πληρεξούσιος τοῦ ἀποτόθι Ἰουμαίου τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης, τοῦ Δημοσίου καὶ τῆς ἐταιρίας τῶν σιδηροδρόμων Πελοποννήσου καὶ ἐκ τῆς ἐξασκήσεως τοῦ δικηγόρικου ἐπαγγέλματος ἀποκερδαίνει πλείω τῶν ὅσον θὰ ἐκέρδαιεν ὡς συμβολαιογράφος αὐτόθι, ἔξ' οὗ ἔπειτα, ὅτι ἐκ τῆς παύσεώς του ὡς συμβολαιογράφου, ὠφέλειαν μᾶλλον ἀπεκρίσει καὶ οὐχὶ ζημίαν, καὶ τῷ λόγῳ τούτῳ ἔδει ἐπίσης ν' ἀπορριφθῇ ἡ ἀγωγή τοῦ κ. Ν. Παπανδρέου.

Τελευτῶν προσθέτω, ὅτι βεβαίως δὲν εἶναι ἐλάσσων ἡ εὐθύνη τῶν ὀργάνων τοῦ Δημοσίου διὰ τὴν ἀμέλειαν αὐτῶν τοῦ νὰ ἐπισυνάψωσι τὴν δικογραφίαν τὸ πρακτικὸν ὀροδοσίας, ὅπερ μάλιστα εἶχε κοινοποιηθῆ καὶ Δημοσίᾳ κατὰ τὴν ἐνώπιον τοῦ Ἀρ. Πάγου συζήτησιν, καθὼς ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει ὑπῆρχε μεγάλη πιθανότης νὰ διδῆ ὁ Ἀρ. Πάγος τὸ ἀβάσιμον τῆς ἀγωγῆς καὶ ἐξετάζων αὐτὸ οἰκοθεν, καθὼς δὲν ὑπεβάλλετο περὶ τούτου λόγος ἀναιρέσεως, ν' ἀναιρέσῃ τὴν προσβληθεῖσαν ἀπόφασιν τοῦ Δημοσίου, καὶ οὕτω τὸ Δημοσίον ν' ἀπαλλαγῇ τῆς ἀδικου πληρωμῆς τούτου μεγάλου ποσού.

Μεθ' ὑπολήψεως
I. Μ. Κυριακὸς
Δικηγόρος ἐν Ἀθήναις

ΓΡΑΜΜΑΤΟΚΙΒΩΤΙΟΝ «ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΣ»

Στρεψοδικῶ. Πύργον. Τὸ ζήτημά σας εὐρίσκειται ad hoc περίπου εἰς τὴν Γερμανικὴν νομολογίαν. Ἐκεῖ προσήχθη ἐν πολιτικῇ δίκῃ ὑπὸ τινος τῶν διαδίκων μάρτυς διατελῶν ἐν τελείᾳ μέθῃ καὶ σιγῆς ἀνίκανος παντελῶς ὅπως καταθέσῃ τ. Τὸ δικαστήριον τὸν ἀπέβαλε καί, προχωρήσαν, ἐξέδοτο ἐπὶ τῇ βάσει τῶν λοιπῶν καταθέσεων τὴν ἀπόφασίν του. Ἐπὶ τῇ ἀναιρέσει δὲ τῆς ἀποφάσεως τὸ ἀκυρωτικὸν ἀπερήνατο ὡς ἐξῆς ἐπὶ λέξει: «Μάρτυς μὴ δυνάμενος νὰ καταθέσῃ, ἐξομοιοῦται: πρὸς μὴ ἐμφανισθέντα μάρτυρα».

Πρωτοπειρῶ. Τὸ ζήτημά σας ἀναμφιβόλως εἶνε διὰ πρωτοπειρῶν. Ἄφου σὰς ἐκνομοποιήθῃ ἡ διατάξασα τὰς ἀποδείξεις ἀπόφασιν τοῦ Εἰρηνοδίκου μετὰ ἐξάμηνον ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεώς της, ἤτοι μετὰ τὴν συμπλήρωσιν τοῦ χρόνου τῆς ἀνατροπῆς, σεις δὲ ἄνευ οὐδέ-

μιᾶς ἐπιφυλάξεως ἐγνωστοποιήσατε μάρτυρας καὶ παρέστητε κατὰ τὴν διεξαγωγὴν, ἀσφαλῶς ἀπωλέσατε τὴν ἐνστάσιν περὶ ἀνατροπῆς ἢ ὁποῖα προφανῶς ἐκαλύφθη. Τὸ αὐτοδικαίως ἠρμηνεύθη ἤδη «κατ' ἐνστάσιν» καὶ οὐχὶ «αὐτεπαγγέλτως», ὅποτε ἡ ἐνστάσις βεβαίως δὲν θὰ ἐκαλύπτετο. Περὶ παντός ἄρα ἄλλου πρόκειται ἢ περὶ δικαστικοῦ σκανδάλου.

Αἱ στήλαι τῆς «Δικαιοσύνης» εἶνε εἰς τὴν διάθεσιν παντός δικηγόρου, δικαστοῦ ἢ ἄλλου δικαστικοῦ προσώπου, εὐρισκομένου εἰς τὴν ἀνάγκην ἢ ἐπιθυμοῦντος νὰ ἀνακινήσῃ πᾶν ἐν γένει ζήτημα σχετιζόμενον μετὰ τὴν ἀπονομήν τοῦ δικαίου.

Ὑπὸ οἷους δῆποτε καὶ ἂν ἐπροτάθῃ ὅρους ἢ μεταβάλλουσα τὸ σύστημα τῆς μυστικῆς ἀνακρίσεως τροπολογία, ὅσον προχειρῶς

Ἡ ἀποτίναξις καὶ ἂν συνετάτοῦ ἐφιάλτου χθὴ καὶ ὅσον ἐπιτολαίως καὶ

ἂν συνεζητήθῃ καὶ μετετράπη εἰς νόμον, οὐδεμίαν χωρεῖ ἀμφιβολία ὅτι ἐγένετο ὄφ' ἅπαντος τοῦ νομικοῦ καὶ μὴ κόσμου δεκτὴ μετ' ἀνακουφίσεως τοιαύτης ἡτις τρανότατα μαρτυρεῖ, ὅτι ὁ κόσμος ἔσχε τὴν ἐντύπωσιν ὅτι ἀπετίναξεν ἀληθῆ δουρικὸν ζυγόν. Τὰ μειονεκτήματα τοῦ ἐκλιπόντος συστήματος ὑπῆρξαν, ἐπὶ μακρὸν ἀτυχῶς, τόσον κατάφωρα, ὥστε καὶ ἡ συντομωτάτη ἀκόμη νεκρολογία περιτεύει, παρ' ὅλα δὲ τὰ ἐλαττώματα, ἅτινα δὲν εἶνε δυνατόν ἢ νὰ ἀνακύψουν ἐκ τῆς ἐφαρμογῆς τοῦ νέου συστήματος, μένει πάντοτε ἐν πλεονέκτημα ἱκανὸν νὰ καλύψῃ πᾶσαν ἀτέλειαν, ὅτι παρέχεται πλέον καὶ εἰς τὸν κατηγορούμενον τὸ δικαίωμα νὰ διατελῇ ἐν γνώσει κατὰ τὸ ἴστάδιον τῆς ἀνακρίσεως τῆς κατηγορίας, ἡτις ἀποδίδεται εἰς αὐτόν!

Ἡ ἐφημερίς ἡμῶν, ἡτις ἀπὸ προορισμοῦ εἶνε ὑπόχρεως νὰ ἴσταται μακρὰν τῆς ἐνεργοῦ πολιτικῆς καὶ τῶν χειριζομένων ταύτην προσώπων, αἰσθάνεται, παρὰ

Εἰς τίνος ἢ τιμῆς τὴν ἀρχὴν ταύτην, τὴν ὑποχρέωσιν νὰ ἐξάρχῃ

τὴν ἐν τῇ Βουλῇ κατὰ τὴν ἐπιψήφισιν τοῦ ἄνω νομοσχεδίου πρωτοβουλίαν τούτου τοῦ κ. Πρωθυπουργοῦ ὅσον καὶ τὴν τῶν Βουλευτῶν κ. κ. Χ. Βούζικη, Ἰω. Ράλλη καὶ Σ. Μαρκέτη. Ἰδιαιτάτα δὲ πρὸς τοὺς βουλευτάς τούτους καὶ τοὺς ἄλλους, τοὺς ἐνεργότερον ἀνακηθέντας κατὰ τὴν συζήτησιν τῶν ἀφορώντων τὴν Δικαιοσύνην νόμων, ὁ δικηγόρικὸς ἐν γένει κόσμος ὀφείλει καὶ μίαν ἔτι ὑποχρέωσιν, ὅτι, χάρις εἰς τὴν φωνὴν αὐτῶν, τὸ δικηγόρικὸν ἐπάγγελμα δὲν παρέμεινεν ἄνευ προασπιστῶν.

Ἐν κυριολεξίᾳ κοινὸν σκάνδαλον ἀποτελεῖ ἡ ὑβριστικὴ ἰταμότης ἀνθρώπου τινός, εἰσελαύνοντος εἰς τὰ δικαστικὰ τῆς πρωτεύουσας

Κοινὸν σκάνδαλον γραφεῖα, μετὰ θρασύτητος ἦν δὲν θὰ ἐδικαιολογουν ὅσοι δῆποτε τίτλοι. Εἶνε ἀδύνατον νὰ μεταβῇ τις εἰς τὴν Εἰσαγγελίαν ἢ τὰ ἀνακριτικὰ γραφεῖα, καθ' ὅταν δῆποτε ὄραν ἀπὸ πρῶτας μέχρι νυκτός, καὶ νὰ μὴ τὸν ἴδῃ ἐκεῖ ἐπιτάσσοντα, ἀπαιτοῦντα, κομπάζοντα... μαστίζοντα τὴν Δικαιοσύνην διὰ μόνης τῆς παρουσίας του. Ὑποκρίνεται τὸν δικηγόρον! Δὲν λέγομεν «ἀντιποιεῖται», διότι ἀπόκειται εἰς τὸν κ. Εἰσαγγελέα νὰ ἐξετάσῃ καὶ βεβαιώσῃ τοῦτο. Εἶνε ὁμῶς βέβαιον ὅτι ἔχει μεγάλην πελατείαν, ἣν ἐκμεταλλεύεται εἰς βάρος τῆς Δικαιοσύνης. Ἐν πάσῃ δὲ περιπτώσει, ἢ ἀνά πᾶσαν στιγμὴν θρασύτατη εἰσπήδησις αὐτοῦ εἰς τὰ δικαστικὰ γραφεῖα ἀποτελεῖ αὐτόχρημα ὕβριδος. Καὶ δὲν ἐπιτρέπεται εἰς τὸν κ. Εἰσαγγελέα νὰ μὴ ἀνγκουφίσῃ αὐτοῦς

τοὺς ἡγανακτημένους κατὰ τὸ πλεῖστον δικαστικούς ὑπαλλήλους, νὰ μὴ ἐπιβάλῃ τούλάχιστον εἰς αὐτούς, ὅπως τὸν ἐκδιώκωσιν ἐφεξῆς καθὼς τοῦ ἀξίζει. — Τὸ ὄνομα του βεβαίως δὲν θὰ εὕρη θέσιν ποτὲ ἐν ταῖς στήλαις τῆς «Δικαιοσύνης».

Εἶχόμεν γράψαι τὰς ἐν ἐτέρᾳ στήλῃ παρατιθεμένας παρατηρήσεις μας ἐπὶ τοῦ ζητήματος τοῦ Ἀστυκοῦ Κώδικος, ὅποτε ἐλάβομεν τὴν πλη-

Τὸ ῥῆγμα ροφορίζον, ὅτι ἐν τῶν μελῶν τῆς ἐπιτροπῆς, Καθηγητῆς τοῦ Πανεπιστημίου, καταδείξας ἐκ τῶν μέχρι τοῦδε ἐργασιῶν του ἐπὶ τοῦ Κώδικος καὶ ἐκ τοῦ ἐνθουσιασμοῦ του διὰ τὴν ιδέαν, ὅτι θὰ καθίστατο ὁ κύριος μοχλὸς ἐν τῇ νέᾳ ἐπιτροπῇ, ὅτι τὸ μέλος ἐκεῖνο, ἕκ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ Διατάγματος, ἐδῆλωσεν ὅτι αἱ ἄλλαι ἐπιστημονικαὶ ἀσχολίαι του δὲν τῷ ἐπιτρέπουν νὰ διαθέτῃ τόσον χρόνον ὅσος ἀπαιτεῖται δι' ἐργασίαν τοιοῦτου εἶδους. Εἶνε τοῦτο ἄρα γε ἢ μὴ τι ἄλλο;

Ὄφείλεται εἰς τὸν Σεβαστὸν Καθηγητὴν κ. Ἀλκιβ. Κρασσᾶν, ἐδημοσιεύθη δὲ εἰς τὰς «Ἀθήνας» παρ' ὧν τὸ παραλαμβάνομεν.

Χαριτολογήματα — Καὶ τί φρονεῖτε κ. Καθηγητὰ

περὶ τοῦ Κώδικος καὶ τῆς νέας ἐπιτροπῆς;

— Benaki possidentes.

— Ὡστε ἤρχισε καὶ ἡ ἐφαρμογὴ τοῦ Ἀστυκοῦ Κώδικος.

— Κατὰ τίνα τρόπον;

— Ἀπὸ τὸ Οἰκογενειακὸν καὶ ἄλλο κὸν δίκαιον ἐπὶ τῇ βάσει τῶν ἀρχῶν τοῦ ὁποῖου καθηρτίσθη καὶ... ἡ ἐπιτροπὴ.

ΕΣΤΩ ΚΑΙ ΔΟΚΙΜΑΣΤΙΚΩΣ

Ὁ πρόεδρος τοῦ δικηγόρικου συλλόγου Κερκύρας κ. Λάσκαρις ὀρθῶς παρατηρεῖ ἐν τῷ τελευταίῳ φύλλῳ τῆς φίλης «Δικαιοσύνης», ὅτι τὸ δοκιμαστικὸν ψηφίζειν νόμος ἀποκεντρωτικὸς ἐμφανίζει ἀδαημοσύνην οὐ μόνον τῶν στοιχείων καὶ ὅρων τοῦ ἀποκεντρωτικοῦ συστήματος, ἀλλὰ καὶ ἀγνοίαν τοῦ ὅτι ἀδύνατος ἡ κανονικὴ λειτουργία τοῦ κοινοβουλευτικοῦ πολιτεύματος ἄνευ συστήματος ἀποκεντρωτικοῦ. Νομίζω ὁμῶς ὅτι ὁ εἰσηγητὴς τοῦ δικαστικοῦ νομοσχεδίου Ὑπουργὸς ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης, ὁ καὶ πρωθυπουργὸς κ. Κυρ. Μαυρομιχάλης, ἀπαξ ἀποδεχθεὶς τὸ σύστημα τῆς ἀποκεντρώσεως καὶ θελήσας νὰ ἐφαρμόσῃ αὐτὸ κατὰ τὸ ἐφικτὸν ἐπὶ πάντας τοὺς κλάδους τῆς διοικήσεως καὶ τῆς δικαιοσύνης, βεβαίως ἐπέισθη ἀκραδάντως περὶ τῆς ἀξίης καὶ τῆς σκοπιμότητος αὐτοῦ, ἀλλ' ἐπειδὴ πολλοί, οἱ πλείονες τῶν ἐν τῇ Βουλῇ στερωδῶς ἔχοντες τὸν συγκεντρωτικὸν συστήματος, δυσπιστοῦσιν εἰς τὴν ἐπιτυχίαν τῆς ἀποκεντρώσεως ἐν Ἑλλάδι, ἡναγκάσθη τόσον αὐτὸς ὅσον καὶ ἡ πλειονοψηφία τῆς ἐπὶ τοῦ δικαστικοῦ νομοσχεδίου κοινοβουλευτικῆς ἐπιτροπῆς νὰ προτείνωσι τὴν ἐπιψήφισιν αὐτοῦ δοκιμαστικῶς, ἵνα ἐπιτύχωσι τὴν ἐπιψήφισιν αὐτοῦ.

Βεβαίως ὁ ἄρτι ψηφισθεὶς νόμος δὲν εἶνε τέλειος, ὕστερὲ μάλιστα κατὰ τὸ σπουδαιότατον, ὅπερ εἶνε ὁ ἐλεγχὸς ἐπὶ τῶν πράξεων τῶν δικαστικῶν προσώπων. Ἀνεξαρτησία δὲ ἄνευ εὐθύνης εἶνε πράγματα ἀσυμβίβαστα ἐν συστήματι ἀποκεντρωτικῷ, ἐν πολιτείᾳ κοινοβουλευτικῇ. Πληρμελῆς δὲ εἶνε καὶ κατὰ τοῦτο, ὅτι ἔθετο ἐν μόνον εἰδικὸν συμβούλιον δι' ἀπαξάπαντα τὰ δικαστικὰ πρόσωπα, ὅπερ ἀνώτατον δικαστικὸν συμβούλιον ἀπεκάλεσεν ἐνῷ ἔδει ἄλλο συμβούλιον νὰ ὀρισθῇ διὰ τὴν κτωτέραν δικαιοσύνην καὶ ἄλλο διὰ τὴν ἀνωτέραν προσέτι δὲ τὰ συμβούλια ταῦτα δεόν νὰ ὦσι μικτὰ καὶ πολυμελῆ, τούτεστιν ἔδει τὸ τῆς διοικητικῆς ἐπὶ τῶν πρωτοδικῶν, εἰρηνοδικῶν, ὡς εἰσαγγελεῶν καὶ ἀντεισαγγελεῶν συμβούλιον ν' ἀπρσιζήσῃται ἐξ ἀρεοπαγιδῶν, ἐφετῶν καὶ καθηγητῶν τοῦ Πανεπιστημίου εἴτε καὶ ἐκλογῆν τῆς ὀλομελείας ἐκάστου σώμα-

τος εκλεγόμενων κατὰ περιόδους, είτε κατ' αρχαιότητα λαμβανομένων τὸ δὲ τῶν ἐφετῶν ἔδει ν' ἀπαρτίζηται ἐξ ἀρεοπαγιτῶν καὶ καθηγητῶν τοῦ Πανεπιστημίου. Τὸ δὲ ἀνώτατον δικαστ. συμβούλιον νὰ εἶνε διὰ τὰς ἐφέσεις ἐπὶ τῶν ἀποφάσεων τῶν κατωτέρων συμβουλίων.

Ἄλλ' ἀφοῦ ἄπαξ ἐγένετο μίξ καλὴ ἀρχή, ἔστω καὶ δακτυλογραφικῶς, ἐλπὶς ὑπάρχει ὅτι πολὺ ταχέως θ' ἀποδειχθῶσιν αἱ ἐλλείψεις τοῦ νόμου, θὰ ἐκλίπωσιν σὺν τῷ χρόνῳ καὶ οἱ λόγοι οἱ προκαλέσαντες διατάξεις ἥκιστα τεινούσας εἰς τὴν τελείαν ἀνεξαρτησίαν τῆς δικαιοσύνης καὶ τοιουτοτρόπως ἐν τῷ μέλλοντι θ' ἀποκτηθῶμεν νόμον ἀριστερόν περὶ τοῦ προσωπικοῦ τοῦ δικαστικοῦ κλάδου.

Εἶνε ὅμως παρήγορον καὶ λίαν εὐχάριστον ὅτι, ἔστω καὶ λίαν ὀψί, αἱ μεταρρυθμίσεις, τὰς ὁποίας πρὸ δεκαετηρίδων προὔτεινεν ὁ ἀείμνηστος Θεόδωρος Φλογαίτης καὶ ὑπὲρ αὐτῶν ἠγωνίσαστο θεωρούμενος ἰδεολόγος, ἔρχονται σήμερον νὰ ἀποδεχθῶσιν καὶ ὑποστηρίξωσιν πολλοί, ὧν οὐχὶ ὀλίγοι οἱ πρότερον ἀποκρούοντες καὶ εἰρωνευόμενοι αὐτάς.

Πιθανὸν ὅ κ. Λάσκαρις φέρ' εἰπεῖν, οὔτε ὅσα ὁ Φλογαίτης ἔγραψεν ἐπὶ τοῦ θέματος τούτου εἶδεν, οὔτε ὅσα ἐγὼ πολλάκις ἐν τῇ δημοσιογραφίᾳ καὶ ἀπὸ τῶν στηλῶν ἐπὶ τῆς «Δικαιοσύνης» ὑπεστήριξα, ἀλλ' ἐκ τῶν ἰδίων αὐτοῦ μελετῶν ἐπέεση περὶ τῆς ὀρθότητος αὐτῶν, ἐν τούτοις ὅμως θὰ ἴδῃ ἐν τῷ στελλομένῳ πρὸς αὐτὸν καὶ πρὸς πάντας τοὺς προέδρους τῶν δικηγορικῶν συλλόγων τοῦ Κράτους τόμῳ τῶν κατὰ Φλογαίτην ἀναγκαιῶν νομοθετικῶν μεταρρυθμίσεων, τῷ ὑπ' ἐμοῦ πρὸ δωδεκαετίας ἐκδοθέντι, πάντα τὰ ὀρθὰ μέτρα, ἃ προτείνει νῦν ὁ κ. Λάσκαρις, ἔχει ὑποδείξει ἔκπαλαι ὁ ἀείμνηστος ἐκεῖνος ἀνὴρ, ἐπὶ πλέον δὲ ὑπέδειξε καὶ τὴν κατάργησιν τῆς θέσεως τοῦ προέδρου πρωτοδικῶν καὶ ἐφετῶν, προτείνοντας ἵνα ἐκάστου πολυμελοῦς δικαστηρίου προεδρεύῃ ὁ ἀρχαιότερος (primus inter pares).

Ἀλλὰ δὲν εἶνε μόνον το περὶ ἀνεξαρτησίας τῶν δικαστικῶν προσώπων μέτρον δι' οὗ θέλει ἀνορθωθῆ ἡ Δικαιοσύνη. Ὑπολείπονται πλεῖστα ἄλλα ἐπίσης οὐσιώδη, ὧν τὰ κυριώτατα περιλαμβάνει τὸ πρὸ ἐτῶν συνταχθέν καὶ δημοσιευθὲν ἀπολιτικὸν πρόγραμμα τοῦ ἀποκεντρωτικοῦ κόμματος, οὗ τὸ περὶ Δικαιοσύνης ἀρθρον πέμπω ὑμῖν, ἵνα καταχωρίσητε, ἐὰν εὐκρεστήσῃ, ἐν τῇ ὑμετέρᾳ ἐφημερίδι.

Διατελῶ μετ' ἐξαιρέτου ὑπολήψεως
Ἡμέτερος
Δημ. Ζαλοῦχος
ὕψιγγος

ΒΡΑΧΕΙΑΙ ΕΠΙΣΤΟΛΑΙ

Ὁλίγας λέξεις ἐπὶ τινος νομοσχεδίου.

Ἡ ἐπιδιωκόμενη ὑπὸ τινων ὑπαγωγῆ τοῦ Πρωτοδικείου Κεφαλληνίας εἰς τὸ Ἐφετεῖον Πατρῶν, οὐ μόνον ἀπάδει μετὸν ἀρχικὸν σχηματισμὸν τοῦ Ἐφετείου Κερκύρας εἰς τὸν ὁποῖον συμπεριλαμβάνονται τὰ τρία Πρωτοδικεῖα Κερκύρας, Κεφαλληνίας καὶ Ἄρτης, ἀλλ' ἡ ἀφαίρεσις τοῦ κυριώτερου τούτων ἐκ τῆς περιφέρειας του, περιορίζουσα σχεδὸν τὰς ἐργασίας του κατὰ τὸ ἥμισυ εἰς τε τὰς πολιτικὰς καὶ ποινικὰς δίκας, προπαρασκευάζει οὕτω καὶ τὴν πλήρη κατάργησιν τοῦ Ἐφετείου Κερκύρας, τὸ ὁποῖον ἀδύνατον νὰ διατηρηθῆ ἐκδικάζον μόνον ὑποθέσεις δύο Πρωτοδικείων Κερκύρας καὶ Ἄρτης.

Ἐὰν τοιουτοτρόπως ἀκρωτηριασθῆ τὸ Ἐφετεῖον Κερκύρας, περιττὴ ἡ ὑπαρξίς του καὶ ἡ δαπάνη τοῦ Δημοσίου πρὸς διατήρησίν του. Ἡ ὑπαγωγὴ δὲ τοῦ Πρωτοδικείου Κεφαλληνίας εἰς τὸ Ἐφετεῖον Πατρῶν θὰ ἐπαυξήσῃ τὴν ἐργασίαν τούτου, προστιθεμένου εἰς τὰ 7 Πρωτοδικεῖα τῆς περιφέρειας του καὶ τὸ τοῦ ὀγδοῦ τῆς Κεφαλληνίας, ἀπαιτούμενης κατ' ἀκολουθίαν προσθήκης καὶ ἄλλων Ἐφετῶν.
Ἐξ ὅσων ἀνεγνώμεν πρὸς τὴν ὑπα-

γωγὴν ταύτην, οὐδὲν λόγον ἀποχωρῶντα ἀπαντήσαμεν πειθοντα τὴν καινοτομίαν ταύτην, ἥτις, ἐν ᾧ θὰ ἐπιφέρῃ ἀνατροπὴν τοῦ Ἐφετείου καὶ ἔμμεσον κατάργησιν τούτου, θὰ ἐπαυξήσῃ τὰς δαπάνας τοῦ Δημοσίου διὰ τῆς προσθήκης Ἐφετῶν εἰς Πάτρας, — οὐδεμίαν δὲ ὠφέλειαν ἢ εὐκολίαν θὰ προσδώσῃ εἰς τοὺς δικαζομένους, ἀφ' οὗ καὶ αἱ ὑποθέσεις τοῦ Πρωτοδικείου καὶ ἡ ποινικὴ ὑπηρεσία, ἀνακοπῆ βουλευμάτων κτλ. γίνονται πάντοτε καὶ ὑποβάλλονται δι' ἐγγράφων καὶ δικυγράφων. Ὡς πρὸς τὰ Κακουργιοδικεῖα, ἡ ὑπηρεσία καὶ εἰς Κέρκυραν καὶ εἰς Πάτρας γίνεται διὰ θαλάσσης, τῆς συγκοινωνίας αὐθιγῆς ἢ διη μεταξὺ Κεφαλληνίας καὶ Κερκύρας. Οἱ Κερκυραῖοι, οἱ εἰς τὸ Κακουργιοδικεῖον παραπεμπόμενοι, δικάζονται ἐν Κεφαλληνίᾳ, καὶ αὖθις, ἂν γίνῃ δεκτὸν τὸ Νομοσχέδιον καὶ ἀφαιρεθῆ τὸ Πρωτοδικεῖον Κεφαλληνίας, οἱ Κερκυραῖοι θὰ δικάζονται ἀπὸ τὸ Κακουργιοδικεῖον Ἄρτης, ὑπὲρ θὰ ἀποβαίῃ λίαν δυσχερὲς ὡς ἐκ τῆς ἐλλείψεως τῶν μέσων συγκοινωνίας.

Ἐν συμπεράσματι φρονούμεν ὅτι διὰ τοῦ οὗτου ὑποβαλλομένου Νομοσχεδίου προπαρασκευάζεται ἡ ταχὺ τοῦ Ἐφετείου Κερκύρας κατάργησις, μὴ προκυπτούσης οὐδεμιᾶς ὠφελείας οὔτε εἰς τοὺς δικαζόμενους.

Δ. Σ.

Κύριε Διευθυντά

Ἐὰν περισσεύῃ χώρος, εἰς τὴν ἀληθῶς ἀξιόλογον ἐφημερίδα «Δικαιοσύνην» καταχωρίσατε, εἰ δυνατόν, τὴν κάτωθι ἐπιστολήν μου.

Ἐδημοσιεύθησαν ἤδη τὰ ὀνόματα τῶν ἐνόρκων, οἵτινες θὰ λάβωσι μέρος πρὸς συγκρότησιν τοῦ κατὰ τὸν μῆνα Δεκεμβρίου συστηθσομένου ἐν Ἀθήναις Κακουργιοδικείου. Εὐτυχῶς, ὅπως βεβαίως τυχαίως, ὁ κληρὸς ἐφάνη ἀνταποκρινόμενος πρὸς τὴν σπουδαιότητα τῆς δίκης, ἥτις, ὡς λέγεται, μέλλει νὰ ἐκδικασθῆ κατὰ τὸν μῆνα αὐτόν, διότι πραγματικῶς ἄπαντες οἱ κληρωθέντες ἔνορκοι ἀποτελοῦνται ἐκ καθηγητῶν καὶ δικηγόρων, οἵτινες ἄπαντες εἰσὶν ἄνδρες τῆς ἀνωτέρας περιωπῆς, χαρακτηρῶς ἀνεξαρτήτου, ἀκάμπτου, ἀνεπηρέαστου, μὴ ἐνδίδοντες εἰς παρακλήσεις καὶ τὰ παρόμοια πρὸς μετατροπὴν τῆς πεφωτισμένης κρίσεώς των, ὡς ἀπεδείχθη τούτου καὶ εἶνε πασίγνωστον, ὅτι οἱ μὲν κ. κ. Καθηγηταὶ τοῦ Ἐθν. Πανεπιστημίου, οὐδέποτε ἐπηρεάσθησαν, κατὰ τὰς διαφόρους ἐκλογάς, εἴτε προκειμένου περὶ διορισμοῦ καθηγητοῦ, εἴτε περὶ ἄλλων διαφόρων ἀντικειμένων, οὐδέποτε ὑπέκυψαν εἰς ἀνωτέρου κελεύσματα καὶ εἰς τὴν συναλλαγὴν, οἱ δὲ κ. κ. δικηγόροι, καὶ τοὶ ἐνασκούντες ἔργον ἐλαστικόν, εἰσὶν ἀεὶποτε σταθεροὶ εἰς τὴν πεφωτισμένην γνώμην των.

Οὐχ' ἤττον ὅμως, καὶ τοὶ τ' ἀνωτέρω ἀληθέστατα, δὲν ἔλλειψαν καὶ ἐν τῇ περιστάσει ταύτῃ οἱ μεμψιμοῖροι λέγοντες, ὅτι δὲν ὑπάρχουσι τάχα καὶ ἄλλοι μεταξὺ τοῦ καταλόγου τῶν ἐνόρκων, μὴ καθηγηταὶ τοῦ Πανεπιστημίου καὶ δικηγόροι, ὄντες ἀκεραίου χαρακτήρος, ἐχθροὶ πάσης συναλλαγῆς, καθ' ἡμᾶς ὀρθὰ ταῦτα, ἀλλὰ ἀνάμυστος ἐπὶ τοῦ προκειμένου, ἀφοῦ ὁ κληρὸς ἠπόνησε ἡ μάλλον κατεδίκασε νὰ λάβωσι μέρος εἰς ὀχληροτάτην δίκην αἱ ἀνωτέρω τάξεις.

Ἀλλὰ κ. Διευθυντά τῆς «Δικαιοσύνης», ἐὰν αἱ πολλαὶ ἀσχυλίσαι σας τὸ ἐπιτρέπουσιν ἐπιθυμούσαμεν νὰ μάθωμεν παρ' ὑμῶν τοῦ τὸν κώλυμα διυλίζοντα, τί ἐνεῖται διὰ τῆς λέξεως κληρωσίς, ἥς χρῆται ὁ νόμος, ἐκλογὴν κατὰ τὸ δοκοῦν παρὰ τῶν ἀρμοδίων, ἢ ἑτερόν τι, καὶ ἐὰν ὑποτεθῆ ὅτι δὲν ἐνοεῖ ἐκλογὴν κατὰ τὸ δοκοῦν, οἱ ταύτην ποιῶντες ἐπέχουσιν εὐθύνην ὡς παραβάται τοῦ νόμου, ἢ καθ' ὁ δικαστικοὶ λειτουργοὶ, δύνανται ἀτιμωρητῆ νὰ πράττωσιν ὡς βούλονται ὡς εἴθισται; Δὲν δύναται νὰ ὑποστηριχθῆ ὅτι ἡ κατ' ἀρέσκειαν ἐκλογὴ δύναται νὰ συνεπαγάγῃ ἀτοπήματα;

Ἐν Ἀθήναις τῇ 17ῃ 9)βρίου 1909

Εἷς ἐκ τῶν Συνδρομητῶν σας

Ζητεῖται . . . Ἡρακλῆς !

Ἡ ἀριστερὰ κλίμαξ, δι' ἣς ἀνέρχονται Εἰρηνοδίκαι, Πταισματοδίκαι, διάδικοι, μάρτυρες, τὰ Εἰρηνοδικεῖα (οἰκία Κολιάτσου), βρίθει ἀκαθαρσιῶν, ἀναγκάζουσιν τὸν ἀνερχόμενον ἢ κατερχόμενον νὰ φράσῃ τὴν οἶνάν του. Δὲν θὰ εὐρεθῆ κανεὶς νέος Ἡρακλῆς νὰ καθάρσῃ τὸ νέον τοῦ Αὐγείου βουστάσιον, ἰδίως τώρα, ὅτε ἡ εὐλογία, ἡ ὄστρακιά καὶ τὰ ταύταις συννοήματα νοσήματα μαστίζουσι τὴν πόλιν;

Μεμψιμοῖρος

ΤΟ ΖΗΤΗΜΑ ΤΟΥ ΕΠΙΤΗΔΕΥΜΑΤΟΣ

Τὸ ὑπὸ τοῦ Δικηγορικοῦ Συλλόγου Ἀθηνῶν ὑποβληθὲν εἰς τὴν κυβέρνησιν νομοσχέδιον περὶ φόρου ἐπιτηδεύματος τῶν δικηγόρων, ἂν τριπλασιάζῃ — κατ' ἐμὲ δὲ πανταπλασιάζει — τὸν φόρον τούτου, ὡς δι' ἀριθμῶν, καθ' ὃν δὲν χωρεῖ ἀνταπόδειξις, ἀπέδειξεν ὁ ἐν Τριπλίτει συνάδελφος, κ. Κ. Ἀνθούλης, νομίζω ὅτι εἶνε προωρισμένον, ὡς ἐκ τοῦ τρόπου τῆς εἰσπράξεως ὃν καθιεροῖ, νὰ προσθήσῃ μίαν ἐπὶ πλέον ὄχληρὰν διατύπωσιν εἰς τὰς τόσας ἄλλας, ὑφ' ὧν μαστίζεται κυριολεκτικῶς ὁ δικηγόρος ἐν τῇ ἐξασκήσει τοῦ ἐπαγγέλματός του. Οὐδεὶς οὐδέποτε ἐπαγγεληματίας ὑπεχρῶθη νὰ σταματᾷ εἰς κάθε βῆμά του, εἰς πᾶσαν πράξιν του, διὰ νὰ ἐνθυμηταί ὅτι εἶνε φορολογούμενος καὶ νὰ ὑποχρεοῦται αὐτοστιγμῆ νὰ καταβάλῃ τοσάκις φόρον ἐπιτηδεύματος ὅσας καὶ πράξεις σχετικὰς μετ' ἐπαγγελέματός του ἐπιχειρεῖ, ὅπως θὰ ὑποχρεοῦται νὰ καταβάλῃ φοροσῆμα ὁ δικηγόρος διὰ κάθε παράστασίν του ἐνώπιον οἰουδήποτε δικαστηρίου, ἐπὶ ποινῇ ἀποκλεισμοῦ ἐξ αὐτοῦ. Ἐὰν δὲν ἦσαν δικηγόροι οἱ ἐφευρέται τοῦ ὄχληροῦ καὶ ἐκνευριστικοῦ τρόπου τούτου εἰσπράξεως, τοῦ ἐνέχοντος καὶ κάποιαν ταπείνωσιν τοῦ φορολογουμένου, θὰ ἔλεγον ὅτι τὸ νομοσχέδιον αὐτὸ εἶνε ἔργον τῶν χειρῶν ἐχθρῶν τῶν δικηγόρων.

Ἀλλ' ἐπειδὴ εἶνε ὁμολογουμένως ἀναγκη ὅπως δῆποτε νὰ λείψῃ ὁ ὀφιστάμενος νόμος, ὡς μὴ ἐξασφαλίξωσι φορολογικὴν ἰσότητα, ἀνάλογον πρὸς τὰ κέρδη ἐκάστου, καὶ τὸ νομοσχέδιον κατ' ἀρχὴν ἐξασφαλίζει τὴν ἰσότητα ταύτην, δυνάμεθα κάλλιστα, νομίζω, ν' ἀποφύγωμεν τὸ διὰ τούτων ἀνωτέρω λόγους ἀφόρητον φοροσῆμα διὰ τοῦ ἐξῆς ἀπλουστάτου τρόπου. Κατὰ τὸ τέλος ἐκάστου φορολογικοῦ ἔτους νὰ ὑποχρεοῦνται οἱ γραμματεῖς τῶν διαφόρων δικαστηρίων, νὰ ὑποβάλλουν εἰς τὸν ἀρμοδίον οικονομικὸν ἔφορον κατάλογον, ἐμφαίνοντα τὰς φορολογητέας παραστάσεις ἐκάστου δικηγόρου τῆς περιφέρειας των καθ' ὅλον τὸ ἔτος. Ἐπὶ τῇ βάσει δὲ τοῦ καταλόγου τούτου νὰ χρεωνεταί ὑπὸ τοῦ ἀρμοδίου ἐφόρου ἐκάστος δικηγόρος μετ' ὄφρον ἀνάλογον πρὸς τὰς παραστάσεις του, καὶ ὁ φόρος οὗτος νὰ πληρώνεται τμηματικῶς κατὰ τριμηνίαν.

Οὕτω ἀποφεύγομεν τὴν καθημερινὴν καὶ διηνεκῆ ἐνασχόλησιν τοῦ φοροσῆμου, ἐπιτυγχάνομεν φορολογίαν ἀνάλογον ἐπίσης πρὸς τὰ κέρδη ἐκάστου δικηγόρου, ἐγκαθιστῶμεν σύστημα εἰσπραξέως ὁμαλῶν, εὐκόλων καὶ ἀξιοπρεπῆς, ἀποτινάσσομεν δὲ καὶ τὴν ἐπιρροήσαν ἤδη μομφήν, ὅτι ἐπιδιώκομεν δῆθεν μετ' ὄφρον νὰ φορτώσωμεν εἰς τοὺς πελάτας μας τὸν φόρον τοῦ ἐπιτηδεύματός μας, πράγμα τὸ ὁποῖον, ἐὰν ἐγένετο, δὲν θὰ ἦτο τίμιον.

Σημειωτέον δὲ, ὅτι ἐὰν δὲν θέλωμεν νὰ μεταβάλωμεν τὸ Κράτος εἰς αἰσχρὸν τοκογλύφον, αἱ μὲν παραστάσεις ἐνώπιον τοῦ Πταισματοδικείου, διὰ τὰς ὁποίας, κατὰ κανόνες, ἡ δὲν πληρώνονται ποσῶς ἢ πληρώνονται γλίτσχως οἱ δικηγόροι, δὲν πρέπει νὰ φορολογῶνται, ἀφοῦ ἤδη τὸ παράδειγμα τῆς μὴ φορολογίας τῶν ποινικῶν ὑποθέσεων ἔχει δώσῃ ἢ Πολιτεία, καθιερώσασα τὴν ἐφ' ἀπλοῦ χάριτος διαδικασίαν. Αἱ δὲ εἰρηνοδικεακαὶ, ὧν ἐκάστη ἀμείβεταί τὸ πολὺ μετ' ἑπέντε (5) δραχμάς, νὰ φορολο-

γῶνται μετ' ἑκατάλεπτον, διότι τὸ πενήτηκοντάλεπτον, τὸ ὑπὸ τοῦ νομοσχεδίου καθιερούμενον, ἰσοδυναμεῖ πρὸς φόρον 10 % ὅ. Ἄλλ' ὁ φόρος οὗτος προφανῶς εἶνε ὑπέρογκος καὶ δυσανάλογος πρὸς τὸν φόρον τῶν λοιπῶν ἐπιτηδευμάτων. Ἀνάλογον ἐλάττωσιν πρέπει νὰ ὑποστῶσι καὶ αἱ παραστάσεις ἐνώπιον τῶν ἄλλων δικαστηρίων, ἐὰν δὲν θέλωμεν νὰ καταστήσωμεν τοὺς δικηγόρους τοὺς περισσότερον καὶ ἐπαχθέστερον φορολογουμένους Ἑλληνας πολίτας, εἰς ἐποχὴν μάλιστα καθ' ἣν ὀρίμασκον ἡ ἰδέα τῆς ἀπαλλαγῆς των ἀπὸ παντός φόρου ἐπιτηδεύματος καὶ δι' ἄλλους μὲν λόγους, ἀλλὰ καὶ διότι, διὰ τῆς ἐνασχόλησεως τοῦ ἐπαγγέλματός των οὐδὲν ἄλλο πράττουσιν, εἰμὴ χρεῖα ἀμίσθων δημοσίων εἰσπρακτόρων.

Θῆβαι, 11 Νοεμβρίου 1909.

Βασ. Κυρέλλος
δικηγόρος.

Περὶ ἐλήψεως

Τὸ Δικαστήριον τῶν ἐν Βόλῳ Πρωτοδικῶν, δεχθὲν τὴν ἀπὸ 21 Ὀκτωβρίου 1909 αἰτήσιν τῆς Πελαγίας, συζύγου Ἰω. Δ. Καψαλά, τὸ γένος Γ. Κοντῆ, ἱερέως, περὶ χωρισμοῦ τῆς προικῶς αὐτῆς περιουσίας, διέταξε διὰ τῆς ὑπ' ἀριθ. 1085 (1909) ἀποφάσεώς του τὴν δημοσίευσιν καὶ τοιχοκόλλησιν τῆς αἰτήσεως συμφώνως πρὸς τὸ ἄρθρον 677 τῆς Πολιτικῆς Δικονομίας.

Ἐν Βόλῳ, 5 Νοεμβρίου 1909.

Ὁ πληρεξούσιος Δικηγόρος
Παν. Σ. Γεροντόπουλος

Περὶ ἐλήψεως

Τὸ Δικαστήριον τῶν ἐν Ἀθήναις Πρωτοδικῶν, δεχθὲν τὴν ἀπὸ 29 Ὀκτωβρίου 1909 αἰτήσιν τῆς Μαριγού. συζύγου Εὐστ. Χρονοπούλου, τὸ γένος Ἰωάννου Παπαρηγόστου, κατὰ τοῦ συζύγου τῆς, περὶ ἀεζεύσεως, διέταξε διὰ τῆς ὑπ' ἀριθ. 676 (1909) ἀποφάσεώς του τὴν δημοσίευσιν καὶ τοιχοκόλλησιν αὐτῆς εἰς τὰ ὑπὸ τῶν ἀρθρ. 677 καὶ 683 τῆς Πολιτ. Δικονομίας ὁριζόμενα μέρη.

Ἐν Ἀθήναις, τῇ 17 Νοεμβρίου 1909.

Ὁ πληρεξούσιος Δικηγόρος τῆς αἰτούσης Μαριγού Εὐστ. Χρονοπούλου
Δ. Καμάρης

Περὶ ἐλήψεως

Τὸ Δικαστήριον τῶν ἐν Ἀθήναις Πρωτοδικῶν, διὰ τῆς ὑπ' ἀριθ. 7080 τῆς 17 Ὀκτωβρίου 1909 ἀποφάσεώς του, ἐκδόσεως ἐπὶ τῆς ἀπὸ 12 Ὀκτωβρίου 1909 αἰτήσεως τῆς Αἰκατερίνης Νικολάου Πιάνου, τὸ γένος Παν. Πατριίου, κατοικοῦ Πειραιῶς, δι' ἣς ἐζήτησεν ἵνα τῇ ἐπιτραπῆ ἡ ἐγγραψὶς κατὰ τοῦ συζύγου τῆς Νικ. Πιάνου ἀγωγῆς περὶ διαζεύξεως, ἐδέξατο τὴν αἰτήσιν ταύτην, διέταξε δὲ τὴν δημοσίευσιν καὶ τοιχοκόλλησιν αὐτῆς εἰς τὰ ὑπὸ τῶν ἀρθρῶν 677 καὶ 683 τῆς Πολ. Δικ. ὁριζόμενα μέρη.

Ἀκριθῆς Περὶ ἐλήψεως

Ἀθήνησι, τῇ 17 Νοεμβρίου 1909.

Ὁ πληρεξούσιος Δικηγόρος τῆς Αἰκατερίνης Πιάνου
Παν. Ἀλφειτῆς

Ἀποδεικτικόν

Ἀριθ. 2745.

Ἐν Ἀθήναις σήμερον τὴν δεκάτην ἑκτην (16) τοῦ μηνὸς Νοεμβρίου τοῦ 1909 ἐνασκουμένου ἐνάτου ἔτους, ἡμέραν Δευτέραν καὶ ὥραν 4 1)2 μ. μ. ὁ ὑποφαινόμενος δικαστικὸς κλητῆρ τῶν ἐν Ἀθήναις Πρωτοδικῶν Θεόδωρος Ἰω. Ζάχος τῇ ἐγγράφῳ παραγγελέᾳ τοῦ δικηγόρου κ. Γεωργίου Σταματῆ, πληρεξουσίου τοῦ Γεωργίου Σ. Βαρθολομαίου, κατοικοῦ Ἀθηνῶν, μετέβην καὶ ἐπέδωκα πρὸς τὸν κ. Εἰσαγγελέα τῶν ἐν Ἀθήναις Πρωτοδικῶν διὰ τὸν Δημήτριον Τσάκαν, κάτοικον πρώην Λαμίας καὶ ἤδη ἀγνώστου διαμονῆς τὴν ἀπὸ 10 Νοεμβρίου 1909 ἀγωγὴν κατ' αὐτοῦ ἀπευθυνομένην ἐνώπιον τῶν ἐν Ἀθήναις Πρωτοδικῶν, δι' ἣς καὶ διὰ τοὺς ἐν αὐτῇ ἀναφερομένους λόγους, καλεῖ τὸν ἐναγόμενον πρὸς συζήτησιν τῆς κατ' αὐτοῦ ἀγωγῆς ἐμπροθέσμως ἐξαιτεῖται νὰ γίνῃ δεκτὴ ἡ ἀγωγὴ του νὰ ὑποχρεωθῆ ὁ ἐναγόμενος καὶ διὰ προσωπικῆς αὐτοῦ κρατήσεως νὰ τῷ πληρώσῃ διὰ τὰς ἐν τῷ ἱστορικῷ τῆς ἀγωγῆς αἰτίας. 1) Δι' ἀντίτιμον τῆς πρώτης συναλλαγματικῆς μετὰ τῶν ἐκ δραχ. ὀκτώ (ἀριθ. 8) ἐξόδων τοῦ διαμαρτυρικῶ ἐν συνόλῳ δραχμᾶς τριακοσίας δέκα καὶ 10 % (ἀριθ. 310 καὶ 10 %), ἐντόκως πρὸς ἐννέα τοὶς ἑκατὸν 9 % ἐτησίως ἀπὸ τῆς συντάξεως τοῦ διαμαρτυρικοῦ (24 Ἰανουαρίου 1905) μέχρις ἐξοφλήσεως καὶ 2) Δι' ἀντίτιμον τῆς δευτέρας συναλλαγματικῆς δραχμᾶς τριακοσίας δύο καὶ 15 % (302 καὶ 15 %), ἐντόκως πρὸς 9 % ἐτησίως ἀπὸ τῆς λήξεως τῆς συναλλαγματικῆς (23 Φεβρουαρίου 1905) μέχρις ἐξοφλήσεως. Νὰ καταδικασθῆ αὐτός εἰς τὰ δικαστικὰ ἐξόδα καὶ τέλη καὶ τέλος νὰ κηρυχθῆ ἡ ἐκδοθησομένη ἐπίφραξις προσωρινῶς ἐκτελεστή. Καὶ εἰς ἐνδείξειν.

Ὁ λαβὼν Εἰσαγγελεὺς

Α. Σπυλιάνος

Ὁ δικ. κλητῆρ
Θ. Ζάχος